

11
2025

VELKOMEZIRÍČSKO



Country z Vysočiny
dobyla Texas

VELKOMEZIRÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí,
periodikum územního samosprávného
celku.

Vydává Město Velké Meziříčí,
Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí,
IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků
pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov,
Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice,
Mostišťe a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:
Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Strnadová
Redaktor: Tomáš Adam
Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930
E-mail: velkomezirisko@velkomezirici.cz
Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s.,
tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje
se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí
(+420 954 259 401).

Můžete si ho vyzvednout také ve
vestibulu radnice, případně v redakci
Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo
upravit příspěvky bez předchozího souhlasu
autora, v případě nedostatku místa je zcela
odmítnout. Příspěvky některých autorů
mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí
se shodovat se stanoviskem vydavatele.
Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku
obsahu Velkomeziříčska bez písemného
svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami
vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu
5. listopadu 2025 (XXXVI. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je
21. listopadu 2025 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání
a společenskou kroniku přijímáme:

Pondělí: 13:00–17:00
Středa: 10:00–12:00
Pátek: 8:00–12:00



VELKOMEZIRÍČSKO V SÍTI:

www.velkomezirisko.cz

@velkomezirisko



Úvodník

Alexandros Kaminaras
starosta

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

listopad přináší první konkrétní výsledky naší největší investiční akce – rekonstrukce náměstí. Pod povrchem odkrýváme místa, kam se čtyřicet let nikdo nepodíval. Na každých několika metrech stavební firma naráží na věci, které nikdy nebyly zaneseny do žádných nám dnes dostupných podkladů. Archeologické výzkumy navíc přinesly mnohem bohatší nálezy, než jsme očekávali. To způsobuje zpoždění, které všechny mrzí. Věřte mi, že nikdo z nás, kteří se o stavbu staráme, nemáme zájem ji prodlužovat nebo brzdit – byli bychom sami proti sobě. Do konce roku budou zprůjezdněny první tři etapy – Komenského, Kostelní (včetně parkoviště u Kotvičky) a Rozkoš. Chápu, že situace je pro obyvatele, školáky i obchodníky velmi náročná, a proto opět žádám o trpělivost a shovívavost. O této stavbě se ve městě mluvilo aspoň 20 let a příliš mnoho času kvůli ní bylo rozhádáno celé zastupitelstvo, což mělo negativní dopad na celkové fungování města a jeho rozvoj. Jsem proto přesvědčen, že je dobře, že se nám tuto stavbu konečně podařilo zahájit, a věřím, že na jejím konci všichni ocení nové a krásné náměstí, do kterého se další desítky let nebude muset sáhnout.

Snahou města je i celkové zlepšení estetiky veřejného prostoru. Věděli jste například, že kolem hlavních tahů městem dnes visí v součtu 600 reklamních poutačů? Tomu se říká vizuální smog. Strategii pro jeho omezení právě pořizujeme od společnosti Studio Bistro, která má s věcí zkušenosti z mnoha jiných měst. Cílem není všechny reklamy a označení provozoven zrušit, ale dát jim grafický řád. Dosáhneme tak pohledově čistších, přehlednějších a příjemnějších ulic. Až příště půjdete například po Hornoměstské, Novosadech a Sokolovské, všimněte si, kolik reklam různého typu všude je.

Pokračujeme i v podpoře zdravotní péče. Program pro ambulantní lékaře, který letos pomohl otevřít novou zubní ordinaci na Záviškově ulici, bude vyhlášen i příští rok. Poskytovatelé zdravotních služeb mohou získat návratnou finanční výpomoc až jeden milion korun. Chceme tím přilákat nové lékaře, podpořit rozšíření provozu stávajících ordinací a zajistit dostupnou zdravotní péči pro všechny obyvatele.

Listopad nabídne bohatý kulturní program v čele s již druhým ročníkem předávání Ceny města Velké Meziříčí. Slavnostní večer proběhne 13. listopadu od 18 hodin ve velkém sále Jupiter klubu a bude otevřen široké veřejnosti. V pondělí 17. listopadu si připomeneme Den boje za svobodu a demokracii – nejprve besedou s Josefem Klímkou o českém podsvětí 90. let (v kinosále od 15:30) a potom se přesuneme na náměstí pod lípy, kde přesně v čase 17:11 společně položíme věnec a zapálíme svíčky k připomínce revolučních událostí v roce 1989 a uzavření českých vysokých škol nacisty v roce 1939. Pro zájemce o studium jsou připraveny dny otevřených dveří Gastro-technické střední školy – 7. a 26. listopadu, gymnázium pak pořádá populárně naučnou přednášku o latinském jazyce 6. listopadu. V pátek 28. listopadu společně rozsvítíme vánoční strom na náměstí a těšit se můžete na rozšířenou vánoční stezku městem.

Děkuji všem, kteří aktivně pomáhají město zlepšovat! Jenom díky tomu se Velké Meziříčí stává stále lepším místem k životu.



Město chce zkrotit vizuální smog

Ruku v ruce s opravou centra Velkého Meziříčí a podpůrným programem na obnovu fasád domů nyní město hodlá omezit i vizuální smog. Cílem jsou čisté, upravené ulice s novou dlažbou a opravenými domy bez přebujelých reklamních poutačů, které

kazí celkový dojem z veřejného prostoru. Strategii, jak vizuální smog ve Velkém Meziříčí efektivně omezit, vypracuje Studio Bistro zaměřené na urbanismus, veřejný prostor a správu měst. Výsledkem bude komplexní dokument obsahující analýzu

území, návrhy pravidel pro různé typy reklamních nosičů a také tzv. manuál reklamy – přehledný návod, jak s reklamou ve městě nakládat citlivě a vkusně. Za zpracování této strategie město zaplatí 286 000 korun.

Martina Strnadová





Do Vánoc má být část centra průjezdná. Opravy komplikuje stav pod zemí

Do poloviny prosince letošního roku mají být zprůjezdněny a zprůchodněny první tři etapy rekonstrukce velkomeziříčského historického centra, konkrétně ulice Komenského, U Bašty, Rozkoš, Fortna, K Haltýři, Kostelní a prostor u Kotvičky.

Nový termín dokončení prvních tří etap rekonstrukce vyplývá z dodatku ke smlouvě, který město uzavřelo se stavební firmou Gardenline. Ta v současné době pracuje na pokládce obrubníků v ulici Komenského, kde následně zahájí dláždění.

Rekonstrukce nejede podle původního harmonogramu, což vyvolává kritiku zejména mezi obyvateli dotčených ulic. „Chápu, že lidé mají tendenci kritizovat postup prací,“ říká starosta Alexandros Kaminaras a dodává: „Termíny i etapy se totiž měnily hned od samého začátku.“ Důvodů je několik, třeba změna ve vedení plynu, což od počátku narušilo harmonogram stavby,

větší archeologické nálezy v Kostelní ulici, než se očekávalo, ale tím hlavním je fakt, že realita pod povrchem se výrazně liší od údajů v projektové dokumentaci, podle které postupuje stavba. „Projektant vycházel z dostupných dat v digitálních technických mapách, které má město k dispozici, protože sondovat celý rozsáhlý prostor by bylo časově i finančně nereálné. Jenomže v praxi jsou sítě často zcela jinde, než by podle podkladů měly být. Stavbaři kopnou do země a neustále narážejí na neznámé trubky, staré rozvody. Vše musejí řešit operativně, přímo na místě, což stavbu strašně zdržuje,“ vysvětluje starosta.

Taková improvizace prodlužuje jednotlivé etapy. Navíc se kvůli návaznosti subdodavatelských prací každé zpoždění řetězově promítá do dalších činností. „Snažíme se být na místě, tláčit na firmu, ale ne všechno jde ovlivnit,“ říká starosta s tím, že stále je šance nahnat čas v dalších etapách.

Čtvrtá etapa prací na samotném náměstí je již v běhu a dokončená bude v příštím roce, stejně jako zbývající dvě etapy v ulicích Vrchovecká, Radnická, Mlýnská a dvůr na Novosadech.

„Nezbývá mi, než znovu požádat o pochopení a trpělivost všechny, kterých se to dotýká. Jediným uklidněním může být, že se to děje jednou za čtyřicet let,“ uzavírá Alexandros Kaminaras.

Martina Strnadová



Město už podruhé ocení své osobnosti

Slavnostní večer předávání Ceny města Velké Meziříčí se uskuteční ve čtvrtek 13. listopadu v 18:00 ve velkém sále Jupiter klubu.

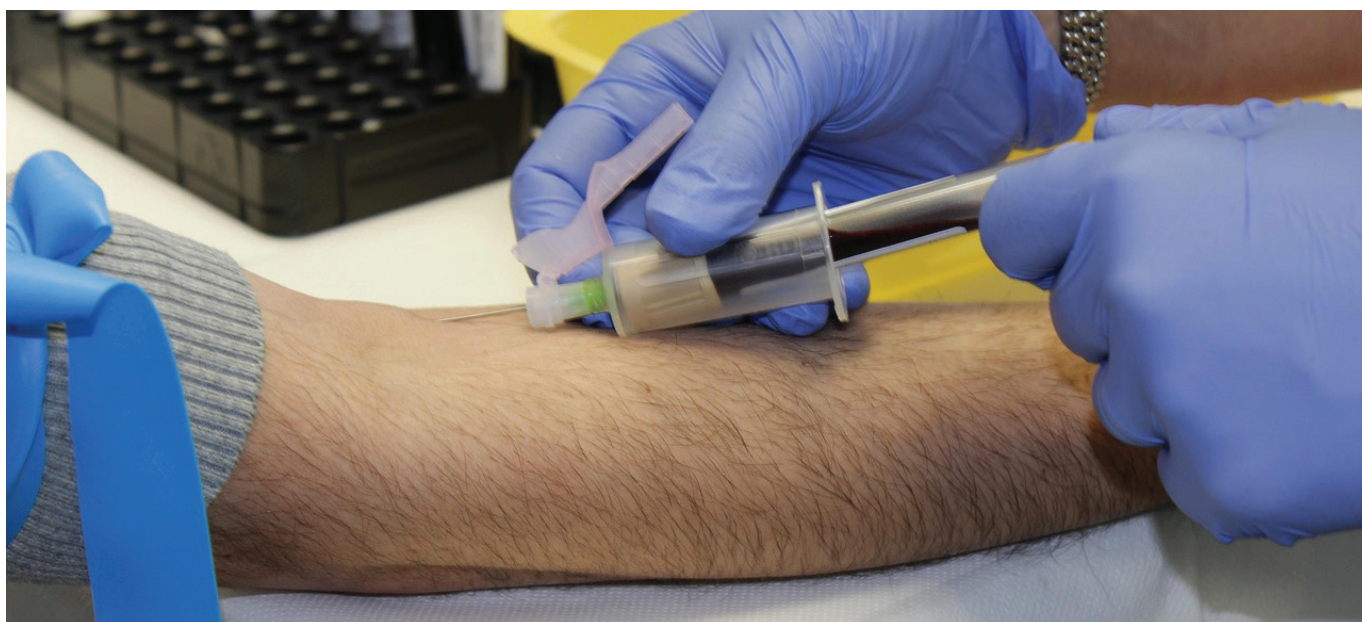
Tato výjimečná událost je určena široké veřejnosti. „Přijďte společně s námi ocenit osobnosti, které svým působením významně přispěly k rozvoji našeho města, kultury a společenského života,“ zve jednatelka Jupiter klubu Adéla Šoukalová. Cenu města převezmou Milan Dufek, Alena a Petr Hadravovi, Jiřina Kácalová, Libor Smejkal a in memoriam Václav Slabý. Zvláštní ocenění – medaile za věrnost a zásluhy – obdrží strážníci městské policie Jan Klikar,

Petr Dvořák, Martin Košut, Ilona Davidová, Martin Pavlát a Miluše Nohelová.

Slavnostní večer zpestří svým vystoupením Totál Vokál, recesistická vokální kapela pěti zpěvaček, které bez použití hudebních nástrojů a za občasně pomoci beatboxu interpretují známé písně.

Vstup je volný, bez nutnosti zakoupení vstupenky nebo rezervace místa. Akce si žádá slavnostní oděv.

Martina Strnadová



Radnice opět podpoří lékaře

Lékaři mohou opět žádat o návratnou finanční výpomoc na podporu ambulantní lékařské péče ve Velkém Meziříčí. Cílem programu je především motivovat, získat a podpořit nové a navazující poskytovatele zdravotních služeb, ale případně také podpořit zkvalitnění či rozšíření zdravotní

péče poskytované stávajícími poskytovateli zdravotních služeb.

V rozpočtu pro rok 2006 bude na tento program vyčleněn jeden milion korun. Žádosti o podporu z tohoto programu je možné podat od 24. listopadu 2025 do 28. února 2026. O žádostech pak bude

rozhodovat zastupitelstvo města v dubnu příštího roku.

Začátkem října opětovně vyhlášení programu projednala rada města a zastupitelé ho schválili na svém zasedání 21. října.

Petr Chňoupek

Město nabízí k prodeji zajímavé pozemky

Chcete bydlet ve Velkém Meziříčí a hledáte pozemek pro stavbu svého vysněného domu? Možností je docela dost. Pojďme se na ně podívat.

Třebíčská

Pozemek s budovou na Třebíčské se nachází v zajímavé lokalitě blízko centra města, kterou lze využít částečně pro komerci, částečně pro bydlení, lze na něm postavit například garáže či ubytovnu.

Jde o pozemek p. č. 2555/17, jehož součástí je stavba bez čísla popisného i čísla evidenčního o výměře 139 m² a pozemek p. č. 2555/5 o výměře 810 m² v obci a k. ú. Velké Meziříčí.

Minimální kupní cena: 4 260 000 Kč bez DPH.



Hliniště III

Na Hliništích je z původních jednadvaceti parcel v nabídce už jen devět, takže kdo chce bydlet v příjemné lokalitě, neměl by váhat. Tři pozemky (10, 11 a 21) najdete v ulici Nad Rybníčky a šest pozemků (1, 2, 3, 7, 8 a 9) v ulici Filovce.

Kontakt: kovarova.a@velkemezirici.cz

01. p. č. 3700/51	1128 m ²	cena vč. DPH: 3 972 128 Kč
02. p. č. 3700/52	899 m ²	cena vč. DPH: 3 451 316 Kč
03. p. č. 3700/53	899 m ²	cena vč. DPH: 3 451 316 Kč
07. p. č. 3700/57	1025 m ²	cena vč. DPH: 3 782 000 Kč
08. p. č. 3700/58	1025 m ²	cena vč. DPH: 3 782 000 Kč
09. p. č. 3700/59	1339 m ²	cena vč. DPH: 4 516 808 Kč
10. p. č. 3700/60	993 m ²	cena vč. DPH: 3 851 440 Kč
11. p. č. 3700/61	1025 m ²	cena vč. DPH: 3 982 000 Kč
21. p. č. 3700/71	1836 m ²	cena vč. DPH: 5 792 704 Kč

Karlov

Pozemek na Karlově se nachází přímo za domem číslo popisné 1001/3, je určený pro drobnou bytovou výstavbu (např. bytové domy s integrovaným vybavením jako jsou drobné prodejní plochy a neobtěžující služby apod.). Žádosti lze podávat do 13. ledna 2026.

Jde o pozemek p. č. 1821/1 o výměře 1 089 m², část z pozemku 1819/1 (dle GP nová p. č. 1819/11 o výměře 223 m²) a část z pozemku p. č. 1820/2 (dle GP nová p. č. 1820/3 o výměře 840 m²) v obci a k. ú. Velké Meziříčí.

Minimální kupní cena: 10 364 900 Kč bez DPH.





Pozor na omezení na cestě za hřbitovem

Mezi hřbitovem na Karlově a dálnicí probíhá výměna odvodňovacího žlabu pod protihlukovou stěnou a stavba retenční nádrže v místě napojení na Františkovský potok.

Od středy 29. října se na zhruba jeden měsíc uzavřela nejužší část na východním kraji stavby, kde se kříží s vodovodem. Vjezd k zahrádkám je tedy vhodnější směrem od Fajtova kopce.

Co se týče výměny žlabu, firma na místě pracuje každý den zhruba od půl osmé ráno do tří hodin odpoledne. V tu dobu nelze projet. Po pracovní době je pak možné projet, ale pouze se zvýšenou opatrností. I osmé ráno do tří hodin odpoledne. V tu dobu nelze projet. Po pracovní době je pak možné projet, ale pouze se zvýšenou opatrností.

Petr Chňoupek

Starosta s místostarostou odměny nedostanou. Zastupitelé to odmítli

Mimořádné pracovní nasazení při realizaci klíčových městských projektů nestací. Zastupitelé neschválili vyplacení mimořádných odměn starostovi Alexandrosi Kaminarasovi a místostarostovi Martinu Kamanovi.

Je intenzivní práce na významných investičních projektech města důvodem k odměně, nebo jde jen o běžnou pracovní náplň uvolněného zastupitele? Takovou otázku řešilo zastupitelstvo na svém zasedání 21. října.

Podnět vznesl Tomáš Bílek (Společně VM). Navrhl mimořádné odměny pro starostu Alexandrose Kaminaras (Společně VM) ve výši 198 738 korun a místostarostu Martina Kamana (Společně VM) 174 920 korun. Argumentoval tím, že město se za jejich vedení výrazně posouvá kupředu realizací významných projektů, mezi něž patří probíhající rekonstrukce náměstí, přestavba a rozšíření městské knihovny (s dotací 65 milionů korun), příprava výstavby nové

sportovní haly (s dotací 115 milionů), dokončení modernizace odborných učeben na ZŠ Sokolovská (s dotací 20,1 mil.) a ZŠ Oslavická (s dotací 44,7 mil.). „Když srovnám vedení města v minulosti a dnes, je velký rozdíl v tom, jak se teď město hýbe,“ řekl.

Starosta Alexandros Kaminaras přednesl, že cílem předložení tohoto bodu k projednání není osobní zisk, ale vytvoření systému hodnocení práce vedení města. „Odměnu nežádáme, chceme však, aby tento nástroj, který zákon zastupitelstvu dává, byl v budoucnu využíván jako standardní způsob hodnocení práce všech následujících představitelů města podobně, jako tomu je i v jiných městech,“ uvedl. Podle něj by za dobře odvedenou práci měli být hodnoceni nejen zaměstnanci radnice, ředitelé příspěvkových organizací a jednatelé městských společností, ale i uvolnění zastupitelé.

Někteří zastupitelé však návrh vnímali kriticky. „Nevidím žádný mimořádný počín.

Jde o plnění volebního programu a náplň, kterou mají tito lidé vykonávat. Mimořádnou odměnu bych chápal v krizové situaci, jako je povodeň nebo vichřice,“ namítl Josef Komínek (Pro Velké Meziříčí) a podotkl, že zákon s každoročním vyplácením odměn nepočítá.

Zastupitel Petr Juda (ODS, TOP 09, nez.) to vidí opačně. Podle něj se město letos podařilo rozeběhnout hned několik velkých investičních projektů, což je mimořádný úspěch. „Pokud odměny dostávají ředitelé škol, technických služeb nebo Jupiter klubu, proč by neměli být oceněni i uvolnění zástupci města, kteří realizaci těchto projektů zajišťují?“ oponoval.

Zastupitelstvo pak návrh na vyplacení odměn zamítlo 13 hlasy. Podpořili jej pouze čtyři zastupitelé. Tři, včetně místostarosty, se hlasování zdrželi a starosta nehlasoval.

Martina Strnadová



Velké Meziříčí přivítalo své nejmenší občánky

Šestnáct malých dětí zažilo v sobotu 18. října svůj první slavnostní okamžik. Starosta města Alexandros Kaminaras je přivítal mezi občany města Velké Meziříčí.

Setkání dětí narozených od dubna do srpna 2025 spolu s rodiči a dalšími rodinnými příslušníky proběhlo v obřadní síni radnice. Noví občánci dostali drobné dárky na památku výjimečné události a příspěvek 1500 korun. Mezi přivítanými byli: Martin Burian, Veronika Fřukalová, Lilien Kružíková, Eliška Rosová,

Viktorie Hladíková, Magdaléna Pólová, Vilém Švihálek, Sofie Rousová, Antonín Skryja, Klára Bednářová, Tereza Librová, Marek Nevrtal, Daniel Ambrož, Adam Janák, Vojtěch Keppert, Viola Smejkalová.

Vítání občánků patří k milým tradicím, které ve Velkém Meziříčí probíhají několikrát do roka. Každé miminko je radostí pro svou rodinu a zároveň novou součástí života našeho města.

Martina Strnadová





Kapli přijel vysvětit biskup brněnský

Na první pohled zchátralý zámek ve Stránecké Zhoří žije, žije uvnitř. V sobotu 18. října se v jeho útrobách konala slavnost svěcení kaple zasvěcené sv. Bernardovi z Clairvaux. Konvent řádu rytířů Kristových si k aktu svěcení pozval brněnského biskupa Pavla Konzbulu. Nechyběl ani velkomeziříčský děkan Jiří Kaňa.

Kaple byla na zámku vybudována v letech 2004 – 2019 a od té doby se pak pracovalo na interiéru. V sobotu 18. října pak byla kaple vysvěcena. Při této příležitosti byly do oltáře vloženy ostatky tří svatých, a to sv. Donáta z Münsterfeldu, sv. Theodora a též patrona kaple sv. Bernarda z Clairvaux. Sv. Donát – římský voják jenž je uctíván především v Dolních Rakousích a na jižní a jihozápadní Moravě. Sv. Theodor – švýcarský kněz a biskup v Martigny. Sv. Bernarda z Clairvaux – zakladatel cisterciáckého kláštera v Clairvaux.

„Církev neslavila eucharistii v prvotních dobách jenom v domech, ale pravidelně se

scházela také na hrobech mučedníků. Právě tam se začaly stavět kamenné oltáře. Ty měly podobu rakve nebo rovu. Bylo-li to možné, vkládali první křesťané do oltáře přímo tělo mučedníka. Tyto oltáře se poznají tak, že mají na přední straně zamřížovaný otvor. Od sedmého století bylo zvykem zasvěcovat kostely některému ze světců. Vycházelo to právě z toho, že se první křesťané scházeli na hrobech mučedníků. Když už mučedníci nebyli, přenesl se tento zvyk do zasvěcení kostela a přenesl se také do toho, že se do oltáře ukládala relikvie. Tyto relikvie se vkládaly do oltářní desky neboli mensy v místě, kde kněz líbal oltář,“ osvětlil historii vkládání ostatků svatých do oltářů biskup Konzbul.

Ostatky byly do oltáře vloženy v zapečetěných schránkách a hned po vložení byl prostor v oltáři zazděn. Biskup poté oltář pomazal vzácným olejem, pokryl rouchem napuštěným včelím voskem a lněným plátnem.

Petr Chňoupek





Malí i velcí se oblékli o puntíků

V sobotu 11. října odpoledne ožila venkovní část Dózy puntíky, úsměvy a radosti. Konal se další ročník oblíbené akce Puntíkový den, který už tradičně připomíná, že nikdo s psoriázou nebo psoriatickou artritidou by neměl zůstat doma.

Program odstartoval už ve 13 hodin, kdy se rozjel animační program pro děti plný soutěží. Ve 14:15 se všichni sešli na společné foto lidského puntíku. O skvělou náladu se zasloužil také Taneční orchestr ZUŠ pod vedením Josefa Vaňhary, jehož hudba roztleskala všechny přítomné. Lahodné občerstvení připravily Sestry Kafe. V šestnáct hodin přišlo na řadu vyhlášení cen a nechyběla ani dětská diskotéka.

Celá akce měla lidem ukázat, že lupénka není nakažlivá, i když se jí lidé často zbytečně obávají.

Tomáš Adam



Zavírání silnic

foto Tomáš Adam





Rybáři vylovili Kloudův rybník

Rybářům z Moravského rybářského svazu ve Velkém Meziříčí skončily v úterý 28. října „žně“. Spravují celkem sedmáct rybníků a jako poslední, právě ve státní svátek, lovili Kloudův rybník zvaný též někdy Horní Paleček, jeden ze tří rybníků v zahrádkářské oblasti na „Palčákách“.

Úterý přineslo typické říjnové počasí s přeháňkami a občas vykouklo i slunce a osvítilo do barev oděnou krajinu polí a remízů mezi Velkým Meziříčím a Uhřínovem. Kloudův rybník nepatří mezi ty největší, ale zato má velmi příjemnou atmosféru, zvláště teď na podzim.

S prvním záťahem začali rybáři krátce před půl osmou ráno, a to za přísného do-

hledu několika volavek, které čekaly, že si i ony přijdou na své. První zásah byl velmi úspěšný a síť byla rázem plná ryb, a to především kaprů. Ti zamířili na rybárnu za Jelínkovou vilou, kde pobudou nějaký ten týden, a poté zamíří na vánoční stůl obyvatel Velkomeziříčska.

Celkem rybáři za úterní dopoledne vylovili zhruba dvanáct metráků ryb. A nebyli to jenom kapři, v sítích byli i amuři, a také generační candáti určené k výtěru.

Vzhledem k tomu, že Kloudovým rybníkem velkomeziříčští svazoví rybáři zakončili letošní sezonu výlovů, mohou ji už alespoň rámcově zhodnotit. „Po chladném jaru jsme se letošního roku trochu obávali, ale pak přišlo docela normální léto a ryby

přírůstky dohnaly. Takže rok 2025 byl nakonec docela solidní,“ zhodnotil krátce předseda místního Moravského rybářského svazu Miloslav Vala. Připomněl také, že práce rybářů není jen lovení ryb, ale především starost o samotné rybníky. Právě Kloudův rybník se letos dočkal investic do hráze a příjezdové cesty. Další projekty připravují na rok příští.

Výlovy práce rybářům v žádném případě nekončí. Za chvíli jsou tu Vánoce a je třeba se připravit na předvánoční prodeje, ale i na příští sezonu. Úloha rybářů je, co se týče ochrany přírody, nezastupitelná. A je škoda, že jejich práce je tak trochu na okraji zájmu veřejnosti.

Petr Chňoupek

foto z dronu Tomáš Adam





Komárkův rybník nad Dolními Radslavicemi, foto Tomáš Adam

Děje se v Jupiter klubu



*Petr Hapka recitál
Foto Tomáš Adam*



*Melody Makers Ondřeje Havelky
Foto Martina Strnadová*



*Vojenská hudba Olomouc
Martina Strnadová*



Ples v bílém

foto: Tomáš Adam



Strážníci informují

V sobotu 27. září ve 4:50 zareagovali strážníci na hluk na náměstí. Všimli si tří mužů, kteří převrátilí betonový odpadkový koš, a dále při obhlídce místa, zjistili, že je převrácené oplocení archeologických vykopávek v ulici mezi kostelem a firmou Neko. Z kamer zjistili, že muži zašli do nočního klubu Blues bar, odkud podezřelého muže vyvedli. Muž uvedl, že odpadkový koš a oplocení stavby povalil on sám a nikdo mu s tím nepomáhal. Na místo byla přivolána Policie ČR, se kterou se strážníci dohodli, že věc zpracují sami jako podezření z přestupku. Následující všední den byla zjištěna škoda na majetku ohrazení a odpadkovém koši, která přesáhla 10 000 korun. Věc byla proto předána Policii ČR k dořešení s podezřením na trestný čin výtržnictví a poškození cizí věci.



V úterý 7. října v 13:55 hodin požádala Policie ČR městskou policii o součinnost při prověření poškození náhrobků na starém hřbitově na Moráni. Strážníci na místě našli pět poškozených náhrobků. Věc na místě zadokumentovali a předali Policii ČR k dalšímu vyšetřování.

V úterý 21. října dostala městská policie hlášku o konfliktu mezi dvěma osobami. Hlídka se dostavila na místo, kde muž strážníkům uvedl, že jej urážela sestra bývalé partnerky. Strážníci na místě provedli nezbytné úkony k navození pokojného stavu a událost zadokumentovali. Podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití pak oznámili příslušnému správnímu orgánu.



V říjnu městská policie také prováděla dohled v lokalitě u Kotvičky, aby dohlédla na bezpečnost chodců, kteří tu v jedné části koridorem procházeli stavbou.

Městská policie Velké Meziříčí



Vánoční trh bude 9. prosince

Rada města na svém říjnovém zasedání schválila termín konání letošního vánočního trhu na náměstí. Ten se bude konat v úterý 9. prosince.

Vánoční trh nabídne tradiční sortiment: cukrovinky, občerstvení včetně alkoholických nápojů, živých dřevin, květin a jiných rostlin (včetně vazeb a podob-

ných výrobků z nich) a řemeslných výrobků (zejména keramiky, dřevěného a proutěného zboží, kovářských prací a jiných rukodělných výrobků).

Souběžně s vánočním trhem bude probíhat i tradiční vánoční výstava v Jupiter klubu (8. – 10. prosince).

Petr Chňoupek



SPCCH byl založen před 35 lety

V letošním roce si připomínáme již 35 let od založení SPCCH (Svaz postižených civilizačními chorobami). V říjnu proběhl celorepublikový „Týden s civilkami“. Čas, kdy můžeme zhodnotit naši práci za uplynulé měsíce, připravit program pro zbývající část roku, ale také navrhnout zajímavý, nový program pro příští rok. Letos jsme si dopřáli lázeňské pobyty v Piešťanech, v Poděbradech a v Luhačovicích. Týdenní pobyt v Polské Swieradově Zdroji byl vydařený, zrovna jako třídní sportovně turistický pobyt

v RS Záseka. Rozkvetlé kamélie v Rájci-Jestřebí, křišťálové sklo ve Světlé nad Sázavou, Lipnický hrad, Brněnské podzemí, kostel sv. Markéty v Jaroměřicích a několik dalších akcí dle našeho zájmu. Opět jsme našlapali slušný počet kilometrů a další nás ještě čekají.

Nejen pro nás „civilkáře“ je pohyb a pobyt v přírodě povinný. A pokud se naskytne možnost něco nového vidět a prožít, a to ještě ve společnosti dobrých přátel a kamarádů, tak co víc si přát.

výbor ZO SPCCH Velké Meziříčí



Český červený kříž ve Velkém Meziříčí slaví 105 let

Českému červenému kříži pomáhá s výukou virtuální realita. Nově se s jedním z moderních pomocníků mohli seznámit členové místní skupiny ve Velkém Meziříčí, kteří se 16. října sešli v hasičské zbrojnici při výroční schůzi.

Pod vedením oblastní ředitelky Ireny Polednové zhodnotili uplynulé období a seznámili se s plánem akcí na příští rok. Místní skupina má v současnosti 27 členů. Dobrovolníci, kteří se činnosti věnují ve svém volném čase, se účastní řady akcí, kde veřejnost seznamují se základy první pomoci. Jejich práce je důležitou součástí osvěty ve školách, na táborech i při veřejných událostech. Pomáhají také na turnajích, kde zajišťují zdravotnický dozor. Jejich přínosem je i pomoc po krizových událostech.

Osm členů naší místní skupiny Českého červeného kříže je aktivně zapojeno do humanitární jednotky, která se pravidelně účastní cvičení, školení a odborné přípravy. Tito členové jsou kdykoliv připraveni pomoci při mimořádných událostech, jako jsou: povodně, tornáda, evakuace osob při požárech a další krizové situace. Jednotka reaguje na výzvy Krajského operačního střediska Hasičského záchranného sboru a podílí se na koordinované pomoci postiženému obyvatelstvu.

„Koukám, jak ten čas letí...“ s úsměvem a optimismem by mohla říct slovy Václava Neckáře jedna z nejstarších členek spolku Alena Málková, která vzpomínala na svoje působení v organizaci už před 76 lety. K činnosti v Červeném kříži ji tehdy přivedli rodiče. Teď paní Alenka oslavila úžasné 95. narozeniny. O její

oddanosti svědčí i slova, jimiž okomentovala gratulaci k jubileu: „Je cennější, že se věnuji Červenému kříži, i když už nic nedělám.“

Součástí schůze bylo také ocenění nejaktivnějších členů za obětavou činnost. Za svou práci byli ohodnoceni Ludmila Kováčová, Alena Toufarová, Míla Horáčková, David Dvořáček, Milan Doubek a Jan Ventruba.

Na závěr setkání si všichni zájemci mohli vyzkoušet novinku – výuku s pomocí virtuální reality.

Několik tematických modulů uživatele provede krok za krokem správným postupem při resuscitaci zraněné osoby v několika modelových situacích.

Důkladně proškolení členové organizace pak mohou předávat své zkušenosti dál, a tak rozšiřovat základní znalosti první pomoci do povědomí veřejnosti. Po domluvě a splnění daných podmínek se mohou zapojit do různých akcí a pomoci s osvětou první pomoci v situacích ohrožujících lidský život. Toto je přeci hlavní myšlenkou Červeného kříže.

Místní skupina Velké Meziříčí s rozšířenou působností Velká Bíteš a okolí letos oslavila neuvěřitelných 105 let od svého založení, tak zůstává nejen nositelem tradice, ale také příkladem, jak lze spojit zkušenosti a moderní technologie. Srdcaři z Velkého Meziříčí mezi sebe s radostí přijmou nové členy, kteří chtějí pomáhat a šířit zásady první pomoci dál. Rádi pomohou zprostředkovat svoje dovednosti a znalosti na akcích pořádaných jinými organizacemi.

-ččk-

Zprávy od hasičů



Náraz do stromu

V neděli 12. října 2025 před sedmou hodinou ranní zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u dopravní nehody dodávky v Lavičkách. Došlo ke zranění tří osob. Hasiči poskytli zraněným předlékařskou pomoc. Dále spolupracovali s přivolanými zdravotníky a kompletně zajistili místo události.



Auto v rybníku

V pondělí 13. října 2025 po sedmnácté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí společně s jednotkou dobrovolných hasičů z Křižanova u dopravní nehody automobilu v Křižanově. Událost se obešla bez zranění. Hasiči vozidlo vytáhli z vody, řidiči poskytli tepelný komfort a kompletně zajistili místo události.



Požár na Karlově

V sobotu 18. října 2025 po šestnácté hodině zasahovala jednotka profesionálních hasičů ze stanice ve Velkém Meziříčí u požáru vozidla na ulici Karlov ve Velkém Meziříčí. Událost se obešla bez zranění. Hasiči požár zlikvidovali za použití vysokotlakého proudu a kompletně zajistili místo události.

npor. Jiří Doležal
velitel stanice Velké Meziříčí



Během pěti minut se zřítila dvě letadla

Počasí na svátek sv. Martina v roce 1950 nebylo nic moc. Nad Velkomeziříčskem se převalovala nízká oblačnost, ze které občas mrholilo. Ráno byl dokonce mráz, a to až minus dva stupně. Přes den se rtuť teploměru sotva přehoupla přes šestku. Nepříznivé počasí bylo příčinou tragédie, která si vyžádala dva lidské životy.

Ten den piloti 5. leteckého pluku Karel Tomiška a Vladislav Krejcar přelétávali dva stíhací stroje Avia S – 199. Šlo vlastně o letoun Messerschmitt Bf 109, do kterého se po válce v Československu namontovaly motory Jumo 211 F určené původně pro bombardéry. Vzniklo doslova šílené letadlo, které

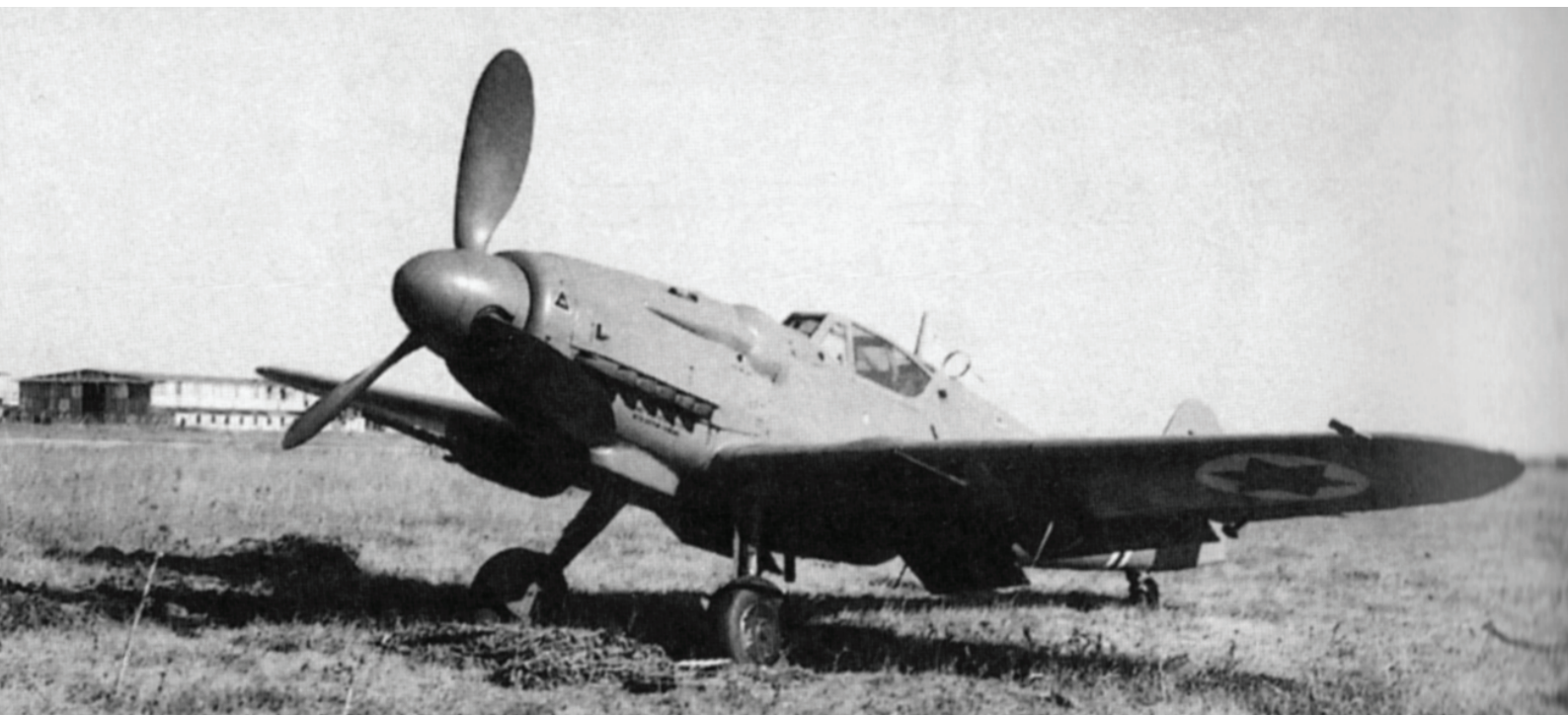
si vysloužilo mezi piloty přezdívku Mezek. Nicméně se tato letadla zapsala zlatým písmem do historie Izraele, jemuž pomohla vybojovat si svůj stát.

Ale pojďme zpátky do roku 1950. Tomiška s Krejcarem letěli z Prešova do Zvolena a odsud do Brna s tím, že budou pokračovat dále do Plzně. V Brně přistáli po desáté hodině dopolední, ale pokračovat dál nesměli. Letová kontrola kvůli počasí pokračování letu zakázala. Piloti ovšem byli neoblomní a povolení letu si nakonec doslova vydupali. Mezi Křižanovem a Velkým Meziříčím už byla nízká oblačnost zkombinovaná s mlhou opravdu nebezpečná, a tak oba piloti s největší pravděpodobností dospěli k zá-

věru, že lepší bude se vrátit zpět do Brna. Zvolili nízký přízemní let.

V 11.41 hodin přeletěl Krejcar nízko nad poli za Kundratice a zabořil svého Mezka na severním úpatí Svaté hory zhruba na kótě 600 m n. m. (severovýchodně od Kadolce). Pilot Vladislav Krejcar byl na místě mrtev. Druhý z pilotů Karel Tomiška se snažil ze zamlženého prostoru dostat, ale asi za pět minut po zřícení první Avie, jeho S – 199, která přiletěla ve směru od Křižanova, narazila do svahu severovýchodně od Lhotek, blízko silnice na Sviny. Karel Tomiška náraz přežil, svým zraněním podlehl během převozu do nemocnice.

Petr Chňoupek





Žáci ga-te vyrazili do Zlína a Prahy

Semináře Cukrařina podzimních dezertů se 1. října ve firmě Al-meco účastnili žáci Gastro-technické střední školy VM zapojení do Gastroakademie Kraje Vysočina. Nejdříve probíhala ukázka přípra-vy dvou mono dezertů a jednoho talířového dezertu: pekan, me-ruňka, citron, pekanová tartaletka, travel cake, pekanové crèmeux, praline, citronová ganache, sušené květy, houba. Odvážní jedinci

z řad žáků se do kompletace dezertů zapojili a vyzkoušeli si tak nové techniky práce s cukrářskými pomůckami.

Druhá polovina workshopu byla věnovaná zmrzlinám, technologii výroby zmrzlin a surovinám pro jejich zpracování. Na závěr dne proběhla ochutnávka vyhotovených dezertů i zmrzlin a předání certifikátů.



Studenti čtvrtého ročníku školy se v první polovině října vydali na třídení odbornou exkurzi do Prahy. Během pobytu navštívili letiště, prošli se Královskou cestou, ochutnali mezinárodní speciality, nahlédli do zákulisí pětihvězdičkového hotelu i do reality života na ulici. Exkurze nabídla pestrou směs zážitků, poznání a inspirace pro jejich budoucí profesní dráhu.

ga-te



Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Stále zůstáváme v ulici Komenského, v minulosti nazývané Špitální nebo Panská.

Marie Ripperová



Dům č. 8

Dům č. 8 je v jádru pozdně gotická jednopatrová budova obdélného půdorysu s asymetricky umístěným zaklenutým vchodem. Mezi druhým a třetím oknem v patře bývala půlkruhovitě zaklenutá nika se soškou. Dům je památkově chráněný. Jeho historickou hodnotu v současnosti snižuje nevhodná břizolitová omítka.

V roce 1641 dům vlastnil pekař Václav Pelikán. Roku 1656 jej převzal jeho syn Ondřej Pelikán. V roce 1679 jej koupil Jan

Cepelich (Čeplich), po jeho smrti provozovala pekařství vdova Mandalena. Dne 29. 5. 1683 zakoupil dům kloboučník Martin Janko, po jeho smrti dědila vdova Anna. V roce 1721 převzal dům syn Matěj Janko, rovněž kloboučník, ale 30. 5. 1724 zemřel ve věku 36 let. Zůstala po něm vdova Paulina, která se 23. 10. 1724 provdala za řezníka Jiřího Plachetku. V roce 1727 dům prodala mlynáři Matěji Plachetskému.

Pak se majitelé domu často střídali. Od roku 1773 dům vlastnil Vojtěch Itali, roku 1803 jej převzal jeho syn Antonín a 1814

jeho dcera Františka, provdaná Pešková. V roce 1824 dům koupil Jan Indra, který jej pronajímal, ale sám bydlel v Nesměři, kde měl hospodářství.

V roce 1857 zde bydlel kloboučník Heinrich Krippel se třemi dcerami, v dalším bytě úředník Heinrich Peschl s manželkou. V roce 1869 bydlel v jednom bytě stolař Martin Vlček s manželkou a dvěma dětmi. K vykonávání řemesla si držel tovaryše a učně, vypomáhala i děvečka. V dalším bytě bydlel opět úředník Jan Macek s manželkou, čtyřmi syny a služkou.



Majitel domu Jan Indra zemřel 8. 3. 1875 a dům zdědily sestry Emilie Cikánková a Karolina Šťastná. Ty zde také bydlely, Emilie i s manželem, diurnistou okresního soudu a s dcerou. Ve druhém bytě žil notářský kancelista Jan Šidlík s manželkou, šesti dcerami a synem. Byt s nimi sdílela i sestra a služka. Další byt obýval Josef Knoflíček, který pracoval jako tkadlec v Kallabově továrně. Ten měl manželku, syna a tři dcery.

V roce 1890 byly v domě čtyři byty. Bydlela zde vdova Karolina Buchtová se dvěma dcerami a vdova Veronika Veselá se synem, snachou a vnukem. Tchyně i snacha se živily jako pradelny, syn Antonín pracoval jako krejčovský pomocník. Další byt obývala rodina Bubnova spjatá s velkostatkem. František Buben, lesní na penzi, s manželkou Marií, jejich syn Viktor, rovněž lesní na penzi, s manželkou Kateřinou, jejich tři dcery, vnuk a vnučka. Jedna z majitelek, Karolina Šťastná, měla u sebe v bytě také dvě příbuzné, Gabrielu a Karolinu Mikiskovy.

Karolina Šťastná zemřela 26. 12. 1893 a majitelkou zůstala Emilie Cikánková. Ta však v domě nebydlela. Obyvatelé všech bytů si v té době přilepšovali tím, že brali podnájemníky. Stále zde bydlel krejčovský pomocník Antonín Veselý s manželkou Annou a dvěma syny. Na byt a stravu měli ještě Bohumila Krejzlíka, strojního

zámečnicka, který pracoval v Jeřábkově strojírně. Ve druhém bytě žil hodinářský mistr František Pičín s manželkou a synem. Na byt a stravu měli dva studenti. Další byt obývala vdova po lesním Marie Bubnová se třemi dcerami. Také zde byli na byt a stravu dva studenti a jedna žákyně školy.

V roce 1901 dům koupila učitelka Kateřina Bubnová. V bytě s ní žily tři sestry a tři studenti na byt a stravu. V dalším bytě bydlela mladá vdova po lesním Matylda Brabcová s dcerou, synem a služkou.

Podobná situace byla i v roce 1921. S majitelkou Kateřinou Bubnovou žily dvě sestry, učitelka ručních prací Anna a Marie, která vedla domácnost. Na byt a stravu měly hned sedm studentek, které navštěvovaly reálku, měšťanskou školu nebo obchodní školy Světlá. Vzhledem k jejich počtu nepřekvapí, že měly také služku. Ve druhém bytě žila vdova Matylda Brabcová se synem, který studoval reálku.

V prvním desetiletí 20. století byl v domě také obchod. V letech 1900-1904 zde Clara Pertl provozovala obchod potravinami s prodejem cukru a kávy. V období 1904-1908 měl obchod smíšeným zbožím Josef Havlíček.

V roce 1946 dům koupila Marie Lašková.



Ve Velkém Meziříčí byla Josefa Podstatzká-Lichtenstein doma

„Maminka si nikdy na nic nestěžovala. Statečně nesla i odchod z Československa v roce 1948, i když to s tatínkem zpočátku měli dost těžké,“ začíná své vzpomínání na Josefu Podstatzkou-Lichtenstein její nejmladší syn Jan, který dnes žije na velkomeziříčském zámku. „Ve Velkém Meziříčí se cítila doma, měla to tady moc ráda a když se v devadesátých letech mohla vrátit, cítila to jako satisfakci, byla šťastná,“ dodává.

Josefa Podstatzká od dětství žila střídavě na zámku ve Velkém Meziříčí, který její otec František Harrach zdědil roku 1908, nebo ve Vídni. Josefa s ním cestovala po světě, do Říma, Egypta. „Vedla takový normální aristokratický život. Nikdy nechodila do školy,“ říká Jan Podstatzký-Lichtenstein. Měla domácí učitelky. Mluvila česky, německy, anglicky a francouzsky. „Její angličtina byla perfektní, takže rodilí Britové nepoznali žádný cizí přízvuk,“ podotýká.

„S dědečkem trávila spoustu času, všude a při všech akcích ho doprovázela, později se o něj i starala. Nahrazovala mu syna, kterého neměl, a on chtěl, aby poznala chod zámku i velkostatku a získala všechny kontakty. Takže maminka měla od mládí velký přehled, a přitom se moc dobře naučila, co je to dům, domov. Velkomeziříčský zámek byl známý tím, že tu bylo všechno perfektní, byl tu řád a pořádek. A stejně tak maminka vedla i svůj život,“ popisuje Jan Podstatzký s tím, že podle toho i on a jeho bratr František se sestrou Mariou byli vedeni sociálně, mu-

seli se účastnit všech akcí, třeba i lovů, rybolovů apod. „Pamatuji si, to mi bylo tak sedm, byl výlov a rybáři vytáhli obrovského kapra. My jsme ho museli přede všemi držet v rukách, brr, to se mi vůbec nelíbilo a sestra se se mnou zlobila,“ vzpomíná Jan Podstatzký a dodává, že v soukromí ale děti s maminkou moc času netrávili. „Měli jsme německou paní na hlídání. Maminka měla svoje povinnosti, takže nechtěla, abychoť ji vyrušovali. Moc kontaktu jsme s ní neměli, a tím pádem ani blízký vztah. Byla na nás hodná, to ano, slavili jsme narozeniny, svátky, ale že by si s námi třeba přišla hrát, to vůbec. To s tatínkem jsme si hráli, a moc rádi.“

Maminku poznali blíže teprve až po odchodu do exilu. Otevřel se jim zcela nový svět a jejich rodiče v něm byli trochu ztraceni. „Možná víc než my děti,“ zamýšlí se Jan a zdůrazňuje: „Ale nikdy si ani jeden z nich nestěžoval. Co ztratili, bylo pryč. Tak to brali. Pán Bůh to tak chce, jdeme dál.“ A mnoho věcí se jim nedařilo. Okradl je starožitník, okradli je v Chile... a další podobné události je potkaly. „Nepoddávali se

tomu. Maminka věděla, co chce, a pracovala jako blázen. Žádné práce se neštítala, ani v prádelně. Ale když vycházela na ulici, to už byla vždycky perfektně upravená. Na to dbala,“ vzpomíná Jan. V Chile vedla penzion, který byl v budově bývalého velvyslanectví Jugoslávie. Když pak obě země znovu obnovily kontakty, o dům s penzionem přišla. Musela začínat znovu od začátku na severu Chile v poušti, v Andách 3 000 m n. m., kde řídila americký klub. Teprve tam se Josefě a Aloisi Podstatzkým začalo dařit a vydělali tolik, aby se mohli vrátit do Evropy.

Zpět do Česka se Josefa vrátila po téměř 45 letech. „Když jsme v osmačtyřicátém odjížděli, maminka nám řekla, ať na českou zemi a českou řeč zapomeneme, že už ji nikdy potřebovat nebudeme. A pak jsme přijeli do Velkého Meziříčí a ona byla hned doma, mluvila perfektně česky, zato my jsme neuměli vůbec nic. To nebylo fér,“ popisuje Jan a dodává, že maminka byla šťastná, že má zámek zpět ve svých rukou a může s ním začít něco dělat. I když jí byl navrácen bez veškerého vybavení a s různými úpravami pro porodnici, která v něm dřív byla. „Zámek nebyl v dobrém stavu, tak jsme se hned pustili do opravy střeš. Maminka byla po celý život velmi akční,“ uzavírá Jan. S nepřízní osudu se hraběnka Josefa dokázala poprat a nikdy to nevzdala.

Martina Strnadová

Dvě výročí

Sto dvacet let uplyne v listopadu od narození Josefy Podstatzké-Lichtenstein, meziříčské „paní hraběnky“. Zároveň jsme si v únoru připomněli 25. výročí jejího úmrtí. Narodila se 29. listopadu 1905 na zámku v Aschachu nad Dunajem v Rakousku, tehdy ještě ve společné rakousko-uherské monarchii. Dne 2. prosince byla v tamějším kostele pokřtěna jmény Josefa Carolina Maria Anna Francisca Saturnina. V některých pramenech bývá místo Carolina uváděno Sarolta, což bylo jméno její babičky z matčiny strany a zároveň křestní kmotry, v matrice je však Carolina.

Jejím otcem byl František hrabě Harrach z Rohrau a Thannhausenu a matkou jeho druhá manželka Sara Anna, rozená princezna Hohenlohe Waldenburg Schillingsfürst. Malé Pepi se hned v následujícím roce (6. 12. 1906) narodila sestřička Nany (Anna Maria). Dne 10. června 1908 po delší nemoci zemřela jejich matka. Otec se znovu oženil 1. února 1910 s Alicí z Hardeggu a v roce 1916 se narodila další sestra Alice.

Již během svého dětství zažila Josefa různé změny. V roce 1908 zdědil její otec po svém strýci zámek a velkostatek ve Velkém Meziříčí, po smrti svého otce v roce 1914 pak zámek a velkostatek v Janovicích u Rýmařova. Manévry roku 1909 Josefa v Meziříčí nezažila, neboť zámek dal hrabě Harrach k dispozici císaři, a rodina se musela přesunout jinam. Brzy pak vypukla světová válka a po jejím skončení vznikla samostatná československá republika. Byly zrušeny šlechtické tituly. Rodina zůstala žít v nové republice, stali se československými občany a komunikovali česky. V průběhu roku pobývali střídavě v Meziříčí a v Janovicích.



Dne 7. ledna 1933 se Josefa Harrachová provdala za Aloise Podstatzkého-Lichtenstein z Telče, s kterým měli dva syny a dceru. Po smrti otce Františka Harracha v roce 1937 zdědila Josefa velkomeziříčský zámek i velkostatek. Změnám však ještě nebyl konec. Vypukla druhá světová válka, její manžel se zapojil do odboje. Aby se vyhnuli nucené německé správě, přihlásili se oba manželé naoko k německé národnosti. Po roce 1945 prokázali, že tak učinili se souhlasem členů odboje a bez problémů získali osvědčení o národní spolehlivosti.

Ani teď však nenastal klidný život. V roce 1948 převzala moc v zemi komunistická strana a zámek byl znárodněn. Josefa spolu s dětmi odjela do Rakouska pod záminkou, že chce navštívit nevlastní matku, později se k nim připojil i její manžel. Cesta nebyla bez komplikací, nakonec se celá rodina dostala do bezpečí, ale veškerý majetek zůstal v Československu. Přes Itálii odjeli do Chile, kde se snažili začít nový život. Nejprve jako zemědělci, pak drobnou výrobou. Josefa vedla penzion. Když se jim začalo dařit lépe při práci pro americkou těžbařskou společnost, byly měděné doly znárodněny.

Manželé se začátkem 60. let vrátili do Evropy a opět začínali znovu. Josefa si v Mnichově otevřela prádelnu. Na odpočinek si zakoupili dům v Salcburku, kam se přestěhovali v roce 1972. Po smrti Aloise Podstatzkého v roce 1982 zde žila Josefa sama, její děti si mezitím vybudovaly samostatnou existenci, synové založili rodiny.

Po změnách v Československu v roce 1989 požádala Josefa Podstatzká o restituci svého majetku v Meziříčí. Postupně jí byly vráceny lesy a rybníky, a nakonec v roce 1995 zámek. Až do své smrti pak střídavě bydlela v Meziříčí a v Salcburku, kde 16. února 2000 zemřela.

Marie Ripperová

Urozenost lidského srdce je tím největším pokladem

Rod Harrachů patřil mezi významnou rakousko-uherskou šlechtu. Jeho počátky však musíme hledat v malebné pošumavské krajině u Vltavy mezi Zátóní a Rožmberkem v dnes již neexistující vesnici Harachy (Horochy). Podle ní se psal první známý předek rodu neznámého jména někdy na přelomu 13. a 14. století.

Přímým předkem hraběnky Josefy byl Bohuněk z Horochu. Jeho potomci se pak po tři generace psali z Rožmberka. Za vzestupem rodu stál Leonhard I. von Harrach. Urozenost a vznešenost získávali Harrachové nejen svými činy, ale i sňatky. V žilách hraběnky Josefy tak kolovala krev Windischgrätzů, Hohenzollernů, Gonzagů, Šternberků, Liechtensteinů, Dietrichsteinů, Lobkoviců či Hohenlohenů.

Vznešenost a urozenost se odráží v činech a vlastně v celém životě. Hraběnka Josefa prožila život s otevřeným, vznešeným a urozeným srdcem. Vše, co dělala, nedělala pro sebe, ale pro ostatní. Příkladem může být její o rok mladší sestra Anna Marie.

Ta se narodila 6. prosince roku 1906 na rodinném zámku Aschach v Horním Rakousku. Když byly Josefě tři roky a Anně Marii dva, zemřela jim maminka Sofie z rodu Hohenlohe a otec jim přivedl maminku novou, Alici z Hardeggu, která jim po čase dala třetí sestru Alici.



Vraťme se k Anně Marii. Ta se jako první z trojice sester provdala, a to v roce 1928. Jejím vyvoleným se stal maďarský diplomat a šlechtic ze starého hornouherského rodu Forgáchů František Zikmund Rosty-Forgách de Barkócz. Po smrti otce dědila Josefa Velké Meziříčí a Anna Marie Janovice u Rýmařova.

Ač předválečné Maďarsko velmi inklinovalo k hitlerovskému Německu, hrabě Forgách se netajil svými antifašistickými názory. Není tedy divu, že za války byl nacisty zajat. Anna Marie i s dětmi našla útočiště u své sestry Josefy. Františku Zikmundovi se podařilo uprchnout a se ženou a dcerami se setkal ve Velkém Meziříčí u Podstatzkých. „Tatínek je ukryl v domku na pile v Krásněvsi, kde pak společně pobývali několik měsíců od roku 1944 do roku 1945. Dodnes, když si volám se sestřenicí Ilonou, které je 91 let a žije v Americe, nikdy se nezapomene zeptat na Krásněves. Pro děti to totiž bylo několik krásných měsíců, kdy byly s maminkou i s tatínkem pohromadě, protože otec byl předtím pořád někde pryč,“ zmiňuje Jan Podstatzký-Lichtenstein a dodává, že po válce pak František Zikmund na základě Benešových dekretů přišel o všechny majetek, protože byl Maďar.

Mezi sestrami bylo tak silné propojení, že se jejich cesty nerozešly ani v exilu. Obě se, samozřejmě i se svými manžely a dětmi, usadily v Chile, konkrétně v hlavním městě Santiagu de Chile. Tam Anna Marie provozovala restauraci a Josefa penzion.

Jak již bylo řečeno, Anna Marie se narodila rok po Josefě, a jak na svět přišly, tak ze světa odešly. Zase rok po sobě.

Petr Chňoupek





DAIK39A0-VIENNE

Na levé stránce sestry Josefa a Anna Marie.

Na pravé stránce Jan Podstatzký u obrazu maminky Josefy s bratrem Františkem, Josefa s manželem Aloisem a na spodní fotce i s dětmi zleva Janem, Mariou a Františkem.

Fotky z archivu Jana Podstatzkého



Vzpomínáme

Dne 10. října 2025 uplynulo 10 let od úmrtí pana **Pavla Kučery** z Dolních Borů. Stále vzpomíná sestra Květa a bratr Jiljí. Kdo jste ho znali, vzpomeňte s námi.



„Čas plyne a nevrátí, co vzal, jen bolest v srdci zůstává dál.“

Dne 11. října 2025 uplynulo 20 roků, co nás navždy opustil tatínek, pan **Josef Dvořák**, a dne 25. října uplynuly 4 roky, co nás navždy opustila maminka, paní **Věra Dvořáková** ze Zásuky.

S úctou a láskou vzpomínají syn Josef, dcery Petra a Věra s rodinami.

Před pěti lety nás opustili manželé Rousovi.

Marie Rousová † 15. 10. 2020

Jaromír Rous † 31. 10. 2020

Dva životy, která patřily sobě, odešly krátce po sobě, aby mohly být navždy spolu. S láskou vzpomínají ti, kteří nezapomněli.



Dne 26. 10. 2003 nás navždy opustil můj manžel **Stanislav Kutil** z Netína. 21. 8. 2025 by se dožil 90 let. Stále vzpomínají manželka a děti s rodinami.

„Jen vzpomínat už je nám přáno, klást květy na hrob jako dík a cítit, že je to tak málo - za tolik. Dobrý člověk nikdy neumírá.“

V srdcích těch, kteří ho milovali, žije dál.“

V neděli 2. listopadu 2025 uplynulo již 8 roků, kdy nás navždy opustil náš drahý tatínek, dědeček a pradědeček, pan **Josef Bradáč** z Mostiště. S láskou vzpomínají a za tichou vzpomínku děkují dcery Helena a Ludmila s rodinami.



Dne 11. listopadu 2025 uplyne první smutný rok od úmrtí našeho milovaného manžela, tatínka a dědečka, pana **Jaroslava Pavlíčka** z Velkého Meziříčí. Stále vzpomínají manželka, dcera a syn s rodinami.



„Odešel jsi tiše, jak den, když končí, a přece dál jsi s námi v každé vteřině. V srdcích zůstáváš, tam, kde láska nikdy neumírá.“

Dne 14. listopadu uplyne 15 let, co nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek a dědeček, pan **Jiří Mazánek**. Stále na tebe s láskou vzpomínáme. Chybí nám tvůj smích, slova i laskavost. Zůstáváš s námi v našich srdcích a vzpomínkách.

S láskou vzpomínají manželka Anna a dcery Marcela, Hana a Silvie s rodinami



Dne 23. 11. 2025 uplyne rok od úmrtí mé maminky **Jiřiny Vítkové** z Ronova-Ořechova.

S láskou, vděčností, úctou, pěknými vzpomínkami a i s bolestí a smutkem v srdci vzpomíná dcera Zlata s rodinou.



„Čas plyne, vzpomínky v srdci zůstávají.“

Dne 29. listopadu si připomeneme 19. smutné výročí úmrtí našeho tatínka, dědečka a pradědečka, pana **Miroslava Kačírka** z Tasova.

A dne 30. listopadu to budou již 4 roky, co následovala svého manžela naše maminka, babička a prababička, paní **Jarmila Kačírková** z Tasova.

S láskou vzpomínají synové s rodinami.



30. října to bude rok co nás navždy opustila naše maminka a babička, paní **Irena Hotárková**.

Děkujeme všem, kteří se připojí k naší tiché vzpomínce. Děti Simona, Milan a Irena s rodinami.



Odešli z našich řad

Marie Říhová, 2. 10. 2025, 92 let, Vídeň

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 8. 10. 2025 s paní Marií Říhovou z Vídně.

Zarmoucená rodina

Jana Pitlíková, 4. 10. 2025, nedožitých 85 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 13. 10. 2025 s paní Janou Pitlíkovou z Velkého Meziříčí.

Zarmoucená rodina

Ladislav Pól, 5. 10. 2025, 91 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 10. 10. 2025 s panem Ladislavem Pólem z Velkého Meziříčí.

Zarmoucená rodina



Hana Bulová, 5. 10. 2025, 72 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 15. 10. 2025 s paní Hanou Bulovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Emilie Šidlová, 12. 10. 2025, 91 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 17. 10. 2025 s paní Emilií Šidlovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Vlasta Křištofová, 12. 10. 2025, 89 let, Velké Meziříčí

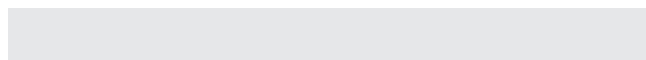
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 18. 10. 2025 s paní Vlastou Křištofovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Milada Uchytilová, 15. 10. 2025, 83 let, Šeborov

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 23. 10. 2025 s paní Miladou Uchytilovou ze Šeborova.
Zarmoucená rodina

Josef Kubiš, 18. 10. 2025, nedožitých 85 let, Velké Meziříčí

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 24. 10. 2025 s panem Josefem Kubišem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina



**HOTEL HAVLOV**
PRESIDENT RELAX & WELLNESS RESORT

ROMANTICKÉ SVATBY
Řekněte si své „ANO“ v romantickém prostředí samoty Havlov nad malebným údolím řeky Bobrůvky s výhledem do údolí Malé i velké romantické svatby až pro 300 osob (restaurace, vyhlídková terasa „Panorama“, nádvoří hotelu)

FIREMNÍ AKCE
Ideální prostředí vzdálené od civilizace pro pořádání kongresů, školení, teambuildingů a dalších firemních akcí

VÁNOČNÍ VĚČÍRKY
Dopřejte si vánoční večírek v klidné lokalitě Havlova vhodné pro firemní a soukromé vánoční večírky

Ubytování v hotelových pokojích, 2 lůžkových chatkách a srubech
Restaurace s barem až pro 150 osob, venkovní zahrádka
Wellness centrum (vnitřní bazén, vnitřní a venkovní whirlpool, sauna, parní kabina, masérna s tropickým deštěm, rekondiční stoly SLENDER LIFE), krytá venkovní terasa PANORAMA s lůžky s výhledem do údolí
Rybniště s lekninovým jezírkem a ohništěm na táboráky

HOTEL HAVLOV, Žďárec 63, www.hotelhavlov.cz, tel.: 725 295 956

Blahopřání

Dne 30. 10. oslavili manželé **Bohumila a Vilém Lavičtí** krásných 60 let společného života. K tomuto výjimečnému jubileu Vám ze srdce přejeme pevné zdraví, mnoho štěstí, spokojenosti, a ještě spoustu společných let naplněných láskou, porozuměním a vzájemnou oporou. Děkujeme Vám, že tu jste vždy pro nás – s úsměvem, otevřeným srdcem a dobrou radou.



S láskou a úctou děti, vnoučata a pravnoučata

Inzerce

Prodáváme levné směsi pro nosnice, králíky, prasata, brojlerů a další, dále originál nové přepravky na drůbež. V případě zájmu volejte 737 477 773, Hrbov 42.

Prodám brambory k uskladnění v balení po 25 kg. Cena za jeden Kg 10 Kč. Tel. 736 111 762.

Nabízím nástřik podvozků osobních automobilů, ošetření dutin, výměnu motorového oleje, filtrů, brzdových kotoučů a destiček. A další různé opravy dle dohody. Tel.: 735 972 157.

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pивní lahve s nápisem, plechovky od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové zelené, modré barvy, kanady boty okované-plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožíchem, ruksaky. Nabídněte cokoliv i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např.: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! Tel.: 732 961 266

Samoobslužný prodej vánočních stromků přímo z plantáže. Nabízíme jedle kavkazské, korejské, balzámové a obrovské. Cena stromku je 400 Kč za kus bez rozdílu velikosti. Balení stromku do sítě zdarma, do vaku 50 Kč. Školka se nachází v Olši nad Oslavou po silnici směrem na Netín po ojetí 150 metrů odbočit vpravo, po 600 metrech odbočit vlevo a po 50 metrech dojedete ke školce. Prodávát budeme o sobotách od 10 do 14 hodin. Ve dnech 29. 11. , 6. 12. , 13. 12. a 20. 12. 2025 a ve středu od 12 do 15 hodin. Ve dnech 3. 12. , 10. 12. , 17. 12. 2025. Tel. 777 802 742.

Vaše rodinná a společenská oznámení

objednávejte na 566 781 038
email velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo v redakci.
pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00
Najdete nás v budově radnice, přízemí, dveře č. 104.

NON-STOP
TAXI
Velké Meziříčí
tel./info:
730 459 911
CENA PO VELKÉM MEZIRÍČÍ - 100 Kč

**JACK'S AMERICAN PUB**
VELKÉ MEZIRÍČÍ
add partner

NOVÁ VANA DO STARÉ


- bez bourání
- bez nástřiku
- záruka 5 let
- montáž 2 hodiny

Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

SKODA
Service



Krátké lhůty, dlouhá spokojenost

Autorizovaný servis Škoda na nové adrese
Autorizovaný servis Škoda je zárukou kvality, spolehlivosti a profesionální péče. Spolehněte se na špičkové služby a mnoho dalších výhod.

Objednejte se ještě dnes telefonicky nebo online.

Váš autorizovaný servisní partner Škoda:

AUTO DOBROVOLNÝ.M. s.r.o.
Jihlavská 1143/10
594 01 Velké Meziříčí
Tel: 778 707 025
dobrovolnyskoda-auto.cz

AUTO DOBROVOLNÝ



ga-te
Velké Meziříčí

STUDUJ GA-TE

BRÁNU DO SVĚTA MOŽNOSTÍ

WWW.GA-TE.CZ

ORANGE OPTIK

Svět vaší optikou

DNY OTEVŘENÝCH DVEŘÍ

18. - 19. 11. pouze ve Velkém Meziříčí

SLEVA 55%
NA DIOPTRICKÉ
BRÝLE

**MĚŘENÍ
ZRAKU
ZDARMA**

SLEVA 35%
NA ZNAČKOVÉ
OBRUBY

Novosady 2254/58, Velké Meziříčí, tel.: 775 898 592

Sleva 55 % se vztahuje na všechna brýlová skla (s výjimkou skel MYOSMART) a všechny obruby vybraných značek. Pro členy věrnostního programu „Oranžový klub“ plus dalších 5 % (platí i pro nové zákazníky) = celkem 60 %. Sleva 35 % platí na většinu značkových obrub a lze využít zároveň se slevou na brýlová skla. Akce platí při nákupu kompletních dioptrických brýlí. Podmínky této i našich dalších akcí naleznete na www.orangeoptik.cz/akce

**SLEVA +5%
ORANŽOVÝ
KLUB**

Zapojte se do našeho věrnostního programu a už nyní získáte dalších 5 % k Vaší slevě

SZŠ a VOŠ Žďár nad Sázavou
Dvořákova 4, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel: 566 623 446
e-mail: informace@szs.cz, web: www.szs.cz

Obory vzdělání Střední zdravotnické školy:

53-41-M/03 Praktická sestra
čtyřleté denní studium zakončené maturitou

78-42-M/04 Zdravotnické lyceum
čtyřleté denní studium zakončené maturitou

Obory vzdělání Vyšší odborné školy zdravotnické

53-41-N/1. Diplomovaná všeobecná sestra
tříleté denní pomaturitní studium
a 3,5leté kombi studium (při zaměstnání)
zakončené absolutoriem

Dny otevřených dveří:
6. 11. 2025
12. 12. 2025
9. 1. 2026





Koncert na gymnáziu přinesl průřez hudebními žánry

Pěvecký sbor Gymnázia Velké Meziříčí uspořádal ve čtvrtek 16. října v 16 hodin Podzimní koncert v aule své alma mater. A pro slušně zaplněný sál připravil velmi pestrý program.

V něm zazněly nejen moravské lidové písně, ale třeba i tradiční africké písně. Nechyběli ani spirituály či jazz. V druhé části koncertu pak sbor zabrousil i na pole populární hudby. Zazněla klasika od skupiny Toto Africa, Skyfall od Adele, Perfekt od Eda Sheerana a nechyběla ani oscarová píseň Falling Slowly od Glena Hansarda a Markéty Irglové.

Všichni zpěváci i sympatická moderátorská dvojice byli odměněni bouřlivým potleskem.

Petr Chňoupek





Rozhovor mládí se stářím

V říjnu jsme měli avizovanou akci Nositelé příběhů. Přijeli dva bývalí studenti gymnázia ve Žďaru nad Sázavou, zdáli se nám velmi mladí (19 a 22 let) a představili se nám jako organizátoři různých anketních akcí, což je v současné době jejich zaměstnání. Před námi už prošli několik sociálních zařízení v našem kraji a mile nás překvapili svojí profesionalitou. Rozhovory s námi nahrávali a natáčeli na video. Na akci se nás sešlo 12 a polovinu z nás vyzpovídali. Velmi dobře vedli rozhovory – nechali dotazované buď volně odpovídat, nebo podali zajímavé otázky. Ptali se například, jací jsme byli ve 20 letech, co bychom udělali v životě jinak, kdy a proč nám bylo nejhůř, jestli věříme na lásku na celý život aj.

Chlapci byli spokojeni s tím, že většina hodnotila prožitá léta kladně. My jsme byli také překvapeni jejich vděčností. Srovnávali naše výpovědi se zážitky z jiných sociálních zařízení, kde se častěji setkávali s naštváním na stáří. Slíbili nám, že za námi přijdou ještě jednou a ukáží nám, co natočili.

Týden, v němž k nám přijeli, byl bohatý na akce – přednáška o historii, den otevřených dveří a celostátní volby.

Martina Kalábová
sociální pracovnice



Výstava nabídne návod na šťastný život v secesi

Jak pěstovat jemný mrav? Jak vytvořit fun-
gující a vkusně zařízenou domácnost? Jak
vypadal salon určený k servírování kávy
a čaje na počátku minulého století? Nejen
na tyto otázky odpoví výstava „Šťastný život
v secesi“, která zakončí letošní sezonu ve
Velkomeziříčském muzeu.

Výstava návštěvníkům poodhalí barvitý
životní styl let 1895 až 1915, kdy budou moci
pomyslně nahlédnout do jídelny se slavnost-
ně prostřenou tabulí či do ložnice s ručně
vyšívanou výbavou a nočním prádlem. A jak
název napovídá, výstava nabídne především
návod, jak prožít šťastný a spokojený život
díky léty osvědčeným radám. Návštěvníci
se budou moci ponořit do rodinného života,
výchovy dětí a připomenout si rozdělení rolí
v rodině. Stranou ovšem nezůstanou ani od-

lehčená témata v podobě sportu, zábavy či
satiry a kreslených vtipů.

Jak připomínají autoři výstavy Petr Lukas
a Jan Maroušek, cílem je především připo-
menout myšlenku šťastného života a objevit
věci neobyčejně obyčejné zpestřené dobo-
vým humorem.

Výstava vtáhne návštěvníky také do světa
módy, a to díky elegantním šatům, obuvi,
kloboukům, rukavičkám, slunečníkům a bi-
žuterii ze soukromých kolekcí Jana Marouš-
ka a zlínské sběratelky Zdeňky Mudrákové.
Slavnostní vernisáž se uskuteční v pátek
14. listopadu v 17 hodin, výstava bude ote-
vřena až do 9. ledna 2026. Aktuální otevíra-
cí doba bude vždy zveřejněna na webových
stránkách muzea.

-muz-



Kalendáře města jsou v prodeji

V turistickém informačním
centru na radnici jsou
k prodeji nové kalendáře
Velkého Meziříčí na rok 2026.
Stolní kalendář za 150 korun
je složený z černobílých
historických fotografií města,
které poskytlo muzeum ze
svého archivu. Nástěnný
kalendář za 250 korun
s fotografiemi od Jakuba
Mertla nabízí pohledy na
město ze země i z výšky.



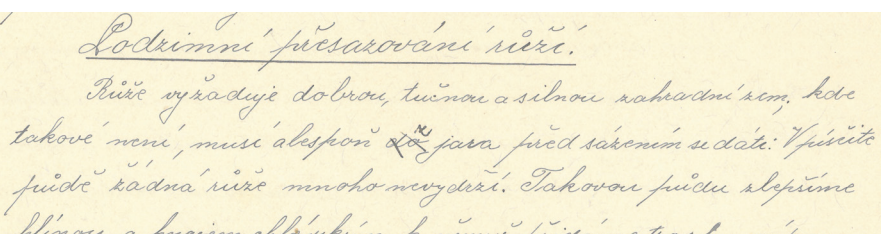
S podzimními měsíci se příroda halí do pestrých barev a připomíná nám, že čínorodé počínání rolníků, zemědělců i zahrádkářů se chýlí ke konci. Nastává čas sklizně a zhodnocení pěstitelských úspěchů. Své o tom věděl i někdejší ředitel místní Rolnické školy Václav Myslivec.



Ušlechtilý člověk, jenž svou životní pouť započal 23. října 1858 v Milonicích, okres Nová Paka, přišel na rolnickou školu do Velkého Meziříčí v roce 1884. Zde působil jako učitel odborných předmětů a hned po nástupu založil pokusné pole a upravil zahradu pro školní potřeby. Časem přistavěl konírny a rozšířil stáje pro hovězí dobytek. Dne 28. listopadu 1899 se oženil s dcerou svého předchůdce Jana Hocha, Marií. Toto manželství však zůstalo bezdětné. V letech 1909 - 1923 působil na škole jako ředitel. Za bezmála čtyřicet let svého působení vedl své žáky nejen k pracovitosti a pílí, ale i k lásce k přírodě, kterou velmi miloval. Svědčí o tom i jeho zapálená činnost jednatele a předsedy Okrašlovacího spolku, kdy zveleboval např. Čechovy i Riegrovy sady, prostor u farního kostela či různá stromořadí. Ačkoliv byl oddaný své víře a konzervativním názorům, byl zároveň člověkem pokrokovým a statečným. V roce 1915, kdy ve světě zuřila první světová válka, vzpomenuk pětisetletého výročí mučednické smrti Mistra Jana Husa tím, že nechal v parčíku naproti gymnáziu vysadit Husovu pamětní lípu jako znak národního uvědomění. Zemřel 4. prosince 1930 a svou poslední cestu nastoupil o dva dny později z budovy Rolnické školy na Horním městě do rodných Milonic v Podkrkonoší.



V archivním fondu muzea můžeme sledovat jeho bohatou odbornou činnost. Prostřednictvím rukopisu Klíč k určování travin se tak pomyslně octneme na přednášce o jednokvětých i vícekvětých kláscích a seznámíme se s jednapadesáti českými i latinskými rody travin, jako např. trojzubcem, bezkolencem či strdivkou. V pojednání o podzimním přesazování růží čteme o tom, že „růže vyžaduje dobrou, tučnou a silnou zahradní zem, kde takové není, musí alespoň zjara před sázením se dát.“ Dalšími zajímavými přednáškami, které se zde nacházejí, jsou pak např. Ryby, Drůbež, Choroby lidské, Škůdci z říše rostlinné, O králíci kožešině, Luskoviny, Píce, a dokonce i Hospodářské nátery a Tmely a lepidla. Z různých přehledů se pak dozvídáme něco o houbách, využití rostlin v lékařství či chorobách kulturních rostlin. Samostatnou kapitolou jsou pak kolorované kresby z 80. let 19. století, znázorňující zemědělské náčiní, jako např. vyorávací stroj na brambory, Eckertův podrývák či žentourovou mlátičku. Ty pod vedením oblíbeného kantora vytvořili žáci Rolnické školy.



Ze zámku

Díl 46:

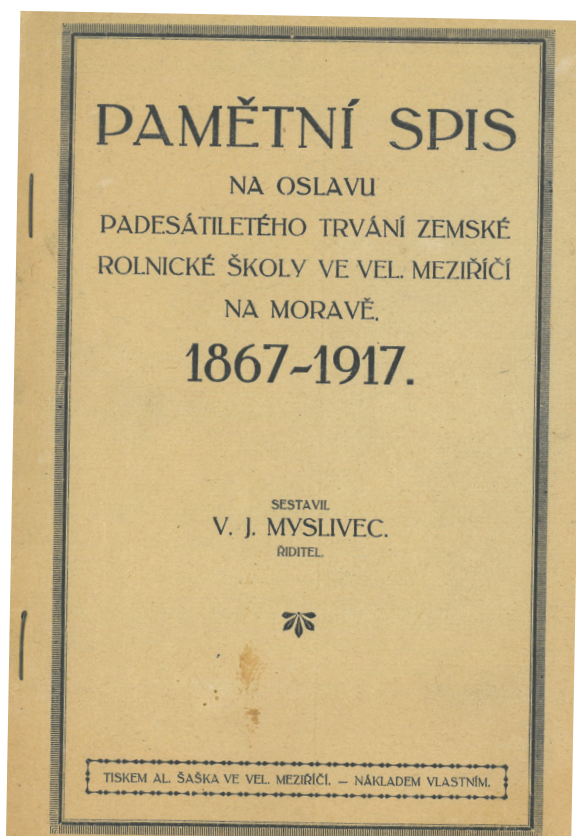
Václav Myslivec v archivním fondu muzea



Pamětní spis 1867 - 1917

Jak čteme na titulní straně, sestavil jej Václav J. Myslivec a vyšel tiskem Aloise Šaška. Byl vydán u příležitosti oslavy padesátiletého trvání Zemské rolnické školy ve Velkém Meziříčí na Moravě. Najdeme zde kapitolu Padesát roků práce ve prospěch českého zemědělství, nahledneme do rozvrhu hodin pro letní a zimní běh ve školním roce 1867-68. Zjistíme tak, že se zde vyučovalo např. pěstování rostlin, měřičství, štěpařství a zelinářství, kolářství, zvěroléčitelství i náboženství. Spolu s ostatními materiály se k nám dostal v rámci pozůstatosti v roce 1989.

Dana Cejnková, Muzeum VM



Kapela Lucy & HangOver



Hrají moderní country a nebojí se výzev. To je kapela Lucy & HangOver, která má dva své kořeny ve Velkém Meziříčí, dva v Hartvíkovicích a jeden u Brtnice. Před pár týdny vyrazila kapela do USA, aby se zúčastnila soutěže tam, kde je country music skoro náboženstvím. A světe div se, nebo nediv se, Lucy & HangOver tuto soutěž vyhrála. S Lucií Dobrovodskou jsme si povídali z části na letišti v Dallasu, z části na letišti ve Frankfurtu a poslední text doladovali kousek od letiště v Hartvíkovicích.

TEXT PETR CHŇOUPEK
FOTO LUCY & HANGOVER



uchvátila zemi za velkou louží



Co děláte ve Spojených státech?

Tak zrovna teď jsme na letišti v Dallasu a chystáme se na odlet zpátky do Evropy. A co jsme dělali v USA? Kromě účasti na hudební soutěži Texas Sounds jsme cestovali. Pronajali jsme si obrovský obytný vůz, kde jsme celé 3 týdny bydleli. Osm lidí v jedné krabici na kolech, to byla jízda. Projeli jsme několik států a zjistili, že se budeme muset ještě vrátit do USA, abychom si prohlédli národní parky, které jsou na druhém pobřeží, kam jsme neměli z časových důvodů šanci se dostat. Amerika je fakt obrovská. Viděli jsme několik koncertů velkých country hvězd, navštívili vodopády, Smoky Mountains aj. Projeli jsme státy Texas, Oklahoma, Arkansas a Tennessee. Na závěr jsme si nechali třešničku na dortu, a zamířili do Mekky country music, do Nashvillu. Tam to byla fakt divočina. Hudba se linula z každého rohu, spousta mladých lidí, kteří se chtěli bavit, spousta opilých lidí, kteří už se dobavili, a bary se přetahovaly o zákazníky čím dál hlasitější muzikou. Všude svítily neony, ve vitrínách hráli muzikanti a přetlak aut způsoboval dopravní kolaps.

Cestovali jsme, složila jsem asi čtyři nové songy a poznávali jsme místní kulturu. Když už nám šly hamburgery ušima, tak jsme si uvařili něco dobrého, protože v obytnáku byla fajnová kuchyně. Vlastně ty obytné vozy mají jiné dimenze než tady v Evropě. Všechno je nafouklé, elektronické a uděláno pro maximální pohodlí. Obytnému autu se říká RV (ár-ví) a je to takový kolos, že se s tím ve městě nedá moc pohodlně jezdit a parkovat, tak jsme do centra Nashvillu zamířili většinou taxíkem. Jednou takhle v pátek večer už jsme toho měli dost a chtěli zpátky do kempu, jenomže jsme nemohli sehnat taxík. Všechno obsazené, přeplněné... Tak jsme odešli z centra asi 2 km s tím, že si stopneme něco dál. Furt nic. Stáli jsme na autobusové zastávce a vidím, že se blíží autobus. Tak jim říkám, že prubneme místní linku a stáhneme se blíž k letišti, odkud už nebude problém sehnat taxík přes aplikaci na mobilu. Nastoupili jsme... najednou jsme se ocitli v jiném světě. Všude kolem zamračení a unavení pracanti, povětšinou Afroameričani. Jeden jediný běloch stál u Martina u dveří a svíral v ruce nůž. Martin se na nás otočil a říkal, že z toho nemá moc dobrý pocit. Zrovna se uvolnila místa vzadu na sedáčkách, tak jsme si šli sednout. Koukali jsme na sebe jak zjara, ale nakonec to bylo celkem v pohodě. Vysedli jsme kdesi před konečnou, kde sice nebylo živáčka, ale nějak jsme se tam cítili bezpečněji než v tom autobuse. Taxík pro nás dojel do 5 minut a svezl nás do kempu.

Co je to za cenu, kterou jste dostali?

Je to taková velká, kovová placka. Jinak je to ocenění festivalu Texas Sounds International Country Music Awards. Tato soutěž na základě přihlášených interpretů nominuje několik účastníků z celého světa a ti pak fyzicky přijedou do Texasu, za celé tři dny proběhne x vystoupení a po těchto třech dnech následuje závěrečné vyhlášení festivalu i s oznámením výsledků, kdo jak dopadl. My jsme si sem přijeli zahrát a načerpat nové zkušenosti.

nosti. Ani se nám nesnilo o tom, že získáme cenu nejvyšší.

Co vás ještě čeká?

Docela dlouhý let do Německa a pak autem domů. Z dlouhodobějšího hlediska po návratu budeme skládat a točit muziku, dělat klipy, a hodně koncertovat a určitě se někdy v zimě uvidíme. Na našem webu www.lucyhangover.com jsou data koncertů.

Právě vám vyšel nový singl, co nám o něm povíte?

Je to singl k písničce, která se jmenuje Za svými sny. Popisuje jednak naši vlastní cestu a primárně má inspirovat posluchače, aby se nebáli vykročit do neznáma a ten vnitřní hlas poslechl. Napsala jsem písničku s naším kytaristou Kubou Šimonem. Člověk potřebuje vystoupit ze zóny komfortu a čelit svým strachům. Takový výstup právě zajistí, že se člověk odpoutá a začne věřit své intuici. My jsme každý v jinou dobu odešli ze zaměstnání a tzv. jistotu vyměnili za svobodu. Samozřejmě to není vždycky jednoduché a růžové. Volání muziky a toho vnitřního hlasu bylo silnější než stabilní výplata. Neříkám, že člověk by neměl pracovat, to rozhodně ne. Naopak makáme jak šroubci, aby za námi bylo opravdu vidět kus práce. Být muzikantem na plný úvazek neznamená, že člověk spí do odpoledne, pak si jede večer koncertovat a padla.

Nosným tématem písně je rozhodnutí dělat to, co nejvíce milujeme, co cítíme, že je naším povoláním. A jdeme si za tím na maximum. Jdeme prostě za svými sny. Rádi bychom tak inspirovali i další lidi, aby svůj dar brousili jako drahokam a šli si za tím. Nefunguje tady jistota a ani logika. Toto je věc srdce a věříme, že to je to nejlepší rozhodnutí, co jsme mohli udělat. A to nám potvrdilo i to současné vítězství.

Ve Spojených státech jste toho jistě hodně zažili. Máte nějakou „veselou historii z natáčení“?

Zažili jsme super náhodu. Parkovali jsme na parkovišti u takového pěkného obrázku, že se tam vyfotíme. Stáli jsme trochu netradičně s tím naším bydlíkem, protože měl přes 10 metrů délku. Zastavila u nás taková paní a ptala se, jestli potřebujeme s něčím pomoci. Původně jsme si mysleli, že nám vynadá, jak blbě stojíme. My jsme jí říkali, že se chceme jen blýsknout a ona na to: „Já jsem profesionální fotografka a ráda vám pomůžu!“ Nakonec jsme se domluvili a vyrazili za ní na farmu další den. Vyklubal se z toho nádherný den u koní na pracovním ranči. Becky má dva krásné koně, s nimiž fotí nádherné fotky. No, dopadlo to líp, než jsme si uměli představit,



a odvezli jsme si opravdu krásné obrázky a zážitky. Věřím, že nic není pouhá náhoda a Becky jsme prostě potkal měli.

Další otázku pokládáme už na letišti ve Frankfurtu: Co jste dělali ve studiu ve Spojených státech?

V Nashvillu jsme byli natáčet ve dvou studiích písničky a bylo to jako ve snu. Mají to tam neuvěřitelně zmáknuté, efektivní a zaměřené na výsledek a spokojenost klienta. Je to neuvěřitelná zkušenost. Člověk přijde do studia a ten personál je už na všechno nachystaný, nástroje jsou rozbalené, neztrácí se čas vybalováním... prostě přijdeš, vybereš si nástroj a už se točí. Zkusili jsme naprosto odlišné typy nahrávání – to jedno bylo klasické vintage analogové studio, kde se vše dělalo krásně postaru. Osvědčené mikrofony z 60.–70. let. To studio vonělo patinou a zkušenostmi. Točily tam známé osobnosti jako Roy Orbison, Willie Nelson, Joe Cocker či B. B. King. Druhé studio bylo moderní a minimalistické. S producentem jsem si sedla k počítači, udělali jsme hrubý nástřel dema a pak živě dotáčeli nástroje a zpěvy. Z obou zkušeností jsme pať a věřím, že nás to hodně posunulo v přístupu k natáčení vlastní muziky.

Jak vlastně vaše kapela vznikla?

HangOver bylo původně akustické trio hrající převzaté skladby. Martin to celé chtěl posunout někam dál a začal zjišťovat, jak by se mohli dostat k hraní na zaoceánských lodích. Já jsem o tom psala nějaký článek, protože jsem na velkých lodích jezdila s přítelem (baskytaristou) jako kapelnice a muzikantka v Oceánii. Martin se mi ozval s tím, jestli bych jim povyprávěla, jak na to. Tak jsme si sedli v Náměšti v restauraci a probrali to od A do Z. Kluci šli do toho po hlavě, natočili

perfektní promo video a opravdu se na loď dostali. Jakmile hráli svůj druhý kontrakt, tak se mi ozvali Martin s Kubou, že by přece jenom chtěli posunout koncertování na vyšší úroveň a hrát i autorskou muziku. Před jejich odjezdem na loď jsme si společně zahráli jen tak pro radost a krásně nám to fungovalo lidsky i muzikantsky. Takže ve chvíli, kdy mi volali, že by to s námi chtěli dát dohromady, jednoznačně a bez zaváhání jsem řekla, že do toho jdeme. A v létě 2023 vznikla kapela Lucy & HangOver. První festival jsme hráli Žalmanův folkový Kyjov a od té doby koncertujeme jako o život. Jezdíme i na zahraniční festivaly a akce. Když se u nás řekne country, každý si představí klobouky a Michala Tučného či spíš folkovou muziku. Na takové hudbě jsme minimálně půlka kapely vyrostli díky našim rodičům, kteří nám byli vzorem. My, tedy Lucy & HangOver, hrajeme ovšem moderní country, které nemá v Česku téměř žádné zástupce. A když někde zahrajeme, tak za námi lidi chodí a v úžasu říkají, že tohle od country vůbec nečekali. Tenhle styl nás moc baví. Má skvělou náladu, energii a člověk si pod ten pomyslný deštník country music může dosadit ledasjaký podžánr.

Moderní country se musí zažít a nejlépe na našem koncertě. Píšu texty v češtině i angličtině a snad se nám tu podaří tento styl dostat více do prostoru, protože má opravdu co nabídnout.

Lucy & HangOver: Lucka Dobrovodská (kytara, zpěv) – pův. Zlín, nyní Hartvíkovic, Kuba Šimon (sólová kytara) – Velké Meziříčí, Martin Kružík (bicí) – Uhřetice/Brtnice, Staňa Polášek (basa) – pův. Zlín, nyní Hartvíkovic a Michal Zapletal (zpěv) – Oslavice/Velké Meziříčí.

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návších, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.



Velké Meziříčí: Bartůňkův kříž

Jedná se o litinový kříž na kamenném podstavci. Figury Krista a Panny Marie byly původně postříbřeny. Mezi figurami je oválná tabulka s nápisem: Ke cti / a chvále Boží / věnuje rodina / BARTUŇKOVÁ / ze Lhotek. Ke kříži vedou starobylé kamenné schůdky. Nejdete ho okraji lesa u lesní cesty, která vede od sochy Matky Vysočiny směrem ke Lhotkám.

Rodina Bartůňkova žila ve Lhotkách v domě číslo popisné 32. Domkář František Bartůněk se narodil 16. září 1859, a to jako syn kováře Františka Bartůňka (narozen 26. května 1834 v Kozlově), jenž byl synem Josefa Bartůňka a jeho ženy Marie rozené Pazderové. Matkou Františka byla Johanna (narozena 4. srpna 1849), dcera pololánika ze Lhotek Johanna Zelinky a jeho ženy Františky rozené Kolouchové.

Dne 9. února 1892 se František oženil s Marií (narozena 12. listopadu 1865), dcerou domkáře ze Lhotek číslo popisné 35 Jana Nováčka a jeho ženy Josefy rozené Votavové.

Dne 29. října 1892 se jim narodil syn Karel (zemřel 1. ledna 1893 na katar střev), 15. ledna 1894 syn František (zemřel 9. března 1895 na zápal plic), 28. listopadu 1895 dcera Marie (zemřela 31. srpna 1918 na tuberkulózu), 10. prosince 1898 dcera Anežka (dne 20. dubna 1926 se provdala za Jaroslava Krejčího), 10. ledna 1901 syn František (dne 21. února 1927 se oženil s Amálií Liškovou) a 25. března 1907 syn Jan (dne 10. listopadu 1930 se oženil s Marií Jaškovou). František Bartůněk zemřel 5. listopadu 1919 na záduchu.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Zapomenutí hrdinové



Nelehký život skončil v poušti



Josef Včela neměl vůbec jednoduchý život, patřil k té nejchudší vrstvě velkomeziříčských občanů. Válka tak pro něj možná byla vítáním vytržením z každodenní letargie. Pojďme se seznámit z jeho osudem.

Josef Včela se narodil v Brně na Obilním trhu v zemské porodnici 5. srpna 1894. Byl nemanželským synem služky z Velkého Meziříčí Vilemíny Včelové, která se narodila 13. srpna 1872 ve vídeňském devátém okrese, a to jako dcera dělníka Adama Včely a jeho ženy Marie rozené Slámové.

S malým synkem se Vilemína protloukala, jak jen to šlo. Na začátku dvacátého století pobývala v chorobinci na Moráňské ulici číslo popisné 137, kde s největší pravděpodobností byla pomocnicí Marie Šoukalové, které se starala o zdejší nemocné. V chorobinci se ji 31. ledna 1902 narodil druhý nemanželský syn, který dostal jméno Ondřej.

Stopy Vilemíny a Josefa nám mizí, ale víme, že od roku 1905 pobýval syn Ondřej v sirotčinci na Kostelní ulici číslo popisné 114. Pobýval tu i v roce 1910. O děti se tu od roku 1909 starala Josefa Závíšková (narozena 16. února 1864). Ta se do roku 1909 živila

pletením punčoch. Kde v té době pobývala Vilemína s Josefem, se zjistit nepodařilo. Kusé záznamy jen naznačují, že Vilemína chvíli pracovala na hraběcím statku, chvíli u stavitele Fišara a u několika zdejších sedláků. Žila na Karlově v obecním domě číslo popisné 262.

Přišla válka a Josef Včela rukoval. Ovšem nevíme, s jakým plukem se na ruskou frontu vydal. Z drobných indicií můžeme jen odhadovat, že to bylo snad s 24. domobraneckým plukem, nebo s 8. pěším plukem. S jistotou víme pouze, že padl do ruského zajetí, ovšem opět nevíme, kdy a kde.

Po zajetí putoval do zajateckého tábora Kattakurgan, který se nachází ve městě Samarkand v dnešním Uzbekistánu. V táboře onemocněl a 30. srpna 1915 zemřel.

V Samarkandu, v ulici Jusufa Chamadani, nedaleko pravoslavného kostela leží křesťanský hřbitov a na něm stojí oprýskaný pomník, pod nímž je pochováno několik desítek rakouskouherských vojáků, mezi nimi i Josef Včela z Velkého Meziříčí. Spolu s ním jsou zde pochováni i krajané Václav Caha z Radošova, Jan Kalenda z Nimpšova a Jan Tichý z Vranína. **Petr Chňoupek, foto: MO**

POMŮCKA: AMAT OVO, PUJ SAMUM, UR	SNÍST	POHANA	ZNAČKA AMPÉR- HODINY	BIBLICKÁ OSOBA		SULFÁTY	TŘÍDA	HÁJE	ZRAKOVÝ ORGÁN		ŠKVÍRA	POLNÍ PLOŠNÁ MÍRA	KONEC ŠACHOVÉ PARTIE	4. TAJENKA	POŠÍLAT E-MAIL
ČESKÝ HEREC					OKENNÍ VÝPLŇ					SUCHÝ AFRICKÝ VÍTR					
1. TAJENKA					PROFESE					NAŠE ME- TROPOLE					
										PŘÍPISKY					
ZNAČKA ASTATU			TÝKAJÍCÍ SE TERASY									ČTVRT TUCTU			
			ÚTVAR									TAMTO			
CITO- SLOVCE VÝSTŘELU				DAVY					KVŮLI				SLOVENSKÝ „JÍL“		
				POŘÁDEK					OKRASNÍ PTÁCI				ARANŽOVÁ- NÍ KVĚTŮ		
ŽENSKÉ JMÉNO								MENŠÍ KLAVÍR							
								NATO							
HRADBY							PRUH					VĚDRO U STUDNY			
							ČESKÝ ZPĚVÁK					ŠKATULE			
	PATŘÍCÍ MAOROVI	ŘÍMSKÝCH 1550				HALAS						PRAMÁTI LIDSTVA			
		3. TAJENKA				MUŽSKÉ JMÉNO						ZÁMOŘSKÁ VELMOC			
MLHA (básnický)				OJEZDITI						KOPAT					
				DOMÁCKY ILONA						ČEDIČ					
OVŠEM					SLOVENSKÉ ZÁJMENO				KONTRA- BAS					KULTURNÍ TRÁVY	KRMIT
					SLOVENSKÉ MĚSTO				PRAŽSKÝ OSTROV						
VYSOKÝ ŠTÍHLÝ KAMENNÝ HRANOL								SALÁM							
								EVROPSKÝ POLO- OSTROV							
SPZ ROKYCAN			AVŠAK				LIBUŠINA SESTRA					SPOJKA			
			STŘEDOVÁ ČÁRA				JMÉNO BITTOVÉ					ANGLICKY „KONEC“			
BARVIVO NA VEJCE				POTVRZENÍ									ANGLICKY „ONO“		
				SUMERSKÉ MĚSTO									LENDLOVY INICIÁLY		
SÓPKA U NEAPOLE						2. TAJENKA									
HOŘKÉ ŽALUDEČNÍ LÉKY						INDONÉSKÁ VÁHOVÁ JEDNOTKA					SETRVÁ- VAT				

VES, KTERÁ SE NARODILA DVAKRÁT

Západní okraj města patří vesničce Svařenov. I ona je prastarou vsí. Poprvé se v pramenech připomíná v roce 1376, kdy tu měl majetek Přibík z (tajenka 1), a pak v roce 1390, kdy tu nějaké zboží prodával Jan z Kozlova zajíčkovi z Rosičky. Pak se tu majitelé často střídali. Svůj majetek tu měli například vladkové z Batouchovic, z Bořic, z Po-hořílek, z Hartvíkovic či ze Šiborova, dnes Šeborova.

Koncem patnáctého století Svařenov zpustl a obyvatelé vesnici opustili. Stalo se tak několik let po smrti krále Jiřího z Poděbrad, kdy v roce 1489 král uherský a vládce Moravy Matyáš Korvín táhl do Čech a po cestě maďarští vojáci Svařenov zcela (tajenka 2). Když v roce 1529 Jan z Pernštejna, majitel bývalého měřinského probošství, kupoval Šeborov, předmětem prodeje byla i pustá ves Svařenov. Od roku 1559 byl součástí panství Stránecká Zhoř.

Lidé se do Svařenova začali vracet kolem roku 1591. O dvě stovky let později měla ves už sedmnáct domů a téměř sto padesát obyvatel. Dnes je domů už více (zhruba čtyřicet), ale obyvatel méně.

Dnes Svařenov těsně sousedí s (tajenka 3) a spolu dohromady pak tvoří jednu z místních částí Velkého Meziříčí. Do roku 1960 byl Svařenov osadou nedalekého Uhřínova. Zajímavý je svařenovský katastr, který je od západu k východu velmi úzký, ale od severu k jihu se táhne prakticky od McDonalda u dálnice D1 až téměř k silnici z (tajenka 4) do Velkého Meziříčí.

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 21. listopadu 2025 na adresu: velkomezirisko@velkomezirici.cz nebo poštou či doručte osobně do redakce.

Tajenka z minulého čísla:
sloupech, lokalitě, postaven, železniční



Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková. Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska



O bílém holoubku

Přes řeku Balinku vedl kdysi na Ostrůvek dřevěný most. Byl krytý šindelovou střechou a na obě strany měl průhledy - okna, aby bylo vidět ven. V noci vždy v některém z těch průhledů sedával bílý holoubek. Byla to prý duše kupeckého syna, který křivě svědčil proti chudému mládenci. Za to neměl po smrti klid a musel čekat, až ho někdo vysvobodí.

Velký dům na Ostrůvku za mostem, kde je dnes ekologické stře-disko, patřil tehdy jircháři panu Bergrovi. Byl to muž hodný a soucitný, který každému pomáhal.

Jednou o Vánocích, když se pan Berger vracel z půlnoční mše, upozoroval holoubka. Mrzlo, sníh křupal pod nohama, prostě pravé vánoční počasí, vhodné na teplý kožich. V průhledu mostu seděl holoubek a celý se třásl.

„Chudáčku, vždyť tady zmrzneš,“ povídá mu pan Berger. Vzal holoubka do ruky, ani mu nedalo moc práce ho chytit. Přinesl ho domů a dal do klece. Podestlal mu čistou slámu a nezapomněl ani na vodu a zrní. Pak šel spát.

Sotva se ráno vzbudil, hned se šel podívat na svého nocležníka. Klec byla zavřená, ale holoubek nikde. Jen sláma, kterou mu podestlal, byla celá z ryzího zlata. Tak se duše odvděčila za své vysvobození.

Pan Berger užil získané bohatství účelně. Jeho syn za ně vystudoval na kněze a dlouhou dobu působil v Jihlavě. Ve svém rodném městě dal poblíž kostela postavit sirotčinec, kde se starali o chudé sirotky. Holoubka od té doby nikdo nespátřil.

Kalendář akcí

Kino

Kinosál JC

7. 11. 2025, 19:30

Chainsaw man: Reze arc

8. 11. 2025, 19:30

Predátor: Nebezpečné území

9. 11. 2025, 16:00

Ušák Chicky 2 a tajemství sviště

9. 11. 2025, 10:00

23. 11. 2025, 18:30
Milion

14. 11. 2025, 19:30

Jedna bitva za druhou

16. 11. 2025, 16:00

Cukrkandl

19. 11. 2025, 19:00

Jemný rváč

20. 11. 2025, 18:30

Nelituju ničeho

21. 11. 2025, 17:30

Čarodějka: druhá část

22. 11. 2025, 19:30

26. 11. 2025, 19:00

Neporazitelní

23. 11. 2025, 16:00

Myši v akci: Vánoční past

27. 11. 2025, 16:30

Něco za něco

Zlevněné vstupné!

29. 11. 2025, 16:00

Zrození alchymistky

30. 11. 2025, 10:00

7. 12. 2025, 16:00

Zootropolis: Město zvířat 2

Různé

7. 11. 2025, 10:00-16:00

26. 11. 2025, 8:00-16:00

Gastro-technická střední škola

Dny otevřených dveří

11. 11. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Na kus řeči s Miroslavem

Donutilem

12. 11. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Tři grácie z umakartu

16. 11. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Hodiny s Ritou

17. 11. 2025, 15:30

Kinosál Jupiter klubu

České podsvětí Josefa Klímy

17. 11. 2025, 17:11

Náměstí

Zapálení svíček pod lipami

18. 11. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Vzhůru ke hvězdám

20. 11. 2025, 15:00 – 17:00

Velký sál Jupiter klubu

Festival vzdělávání 2025

22. 11. 2025, 14:00 a 16:00

Malá scéna Jupiter klubu

Vodníková Hanička

28. 11. 2025, 16:45

Náměstí Velké Meziříčí

Rozsvícení vánoční výzdoby s kulturním programem

29. 11. 2025, 19:00

Prostory Jupiter klubu

Barevný ples

Sobota 29. 11. 2025, 10–16 hod.

Jupiter club

Workshop akvarelové malby

Eva Pejchalová, Igor Pejchal

6. 12. 2025, 19:30

Kostel svatého Mikuláše

Cesta k pramenům

Promítání o archeologickém průzkumu kolem kostela

9. 12. 2025, po celý den

Náměstí

Vánoční trh

Koncerty

5. 11. 2025, 19:00

Koncertní sál Jupiter klubu

David Pěruška violoncello,

David Praženica klavír

6. 11. 2025, 18:00

Velký sál Jupiter klubu

Kollárovci

15. 11. 2025

Velký sál Jupiter klubu

Fajtfest v centru vol. 5

(Benediction, Hypos, Stercore)

22. 11. 2025, 17:00

Kulturní dům Velká Bíteš

Společně pro dobrou věc

29. 11. 2025, 17:00

zámek

Staré zpěvy adventní

Terra alta

30. 11. 2025, 19:00

Velký sál Jupiter klubu

Vánoční koncert

Dasha a Pajky Pajk

30. 11. 2025, 13:00

Modrý statek v Měříně

Adventní trhy

v 17 hodin rozsvícení stromku

7. 12. 2025, 16:00

Kostel svatého Mikuláše

Brněnské kontrabasy

Slavnostní koncert ke cti

svatého biskupa Mikuláše

12. 12. 2025, 17:30

Kulturní dům Měřín

Vánoce ve světě s Jakubem

Greschlem

14. a 15. 12. 2025, 18. 00

Velký sál Jupiter klubu

4. a 5. 1. 2025, 18:00

kostel svatého Mikuláše

Rybova Česká mše vánoční

25. 12. 2025, 15:30

Kostel svatého Mikuláše

Vánoce u nás

Geneze

26. 12. 18:30, 18:30

Vánoční nálada

Tradiční vánoční koncert

FF ensemble

Přednášky

6. 11. 2025, 15:30-16:30

Gymnázium VM

Přednáška o latinském

jazyce

Komentované procházky po velkomeziříčské židovské čtvrti

neděle 16. listopadu, 10:00

pondělí 17. listopadu, 15:00

neděle 30. listopadu, 10:00

Rezervace: 778 777 169,

pokladna@muzeumvm.cz

11. 11. 2025, 16:30

VGS, Jupiter club

Meziříčské památníky jako

dobové otisky paměti

Mgr. Martin Štindl, PhD.

18. 11. 2025, 16:30

VGS, Jupiter club

Vánoční tematika ve sbírkách

meziříčského muzea

Mgr. Lucie Pavelcová

25. 11. 2025, 16:30

Kinosál Jupiter klubu

130. výročí narození Ludvíka

Svobody

PhDr. Stanislav Balík

25. 11. 2025, 18:00

Kinosál Jupiter klubu

Beseda s Milošem Doležalem

Osud Jana Zahradníčka



Pravidelně aktualizovaný
kalendář akcí
naleznete na webu
www.velkomeziricko.cz